

S'Arenal de Mallorca

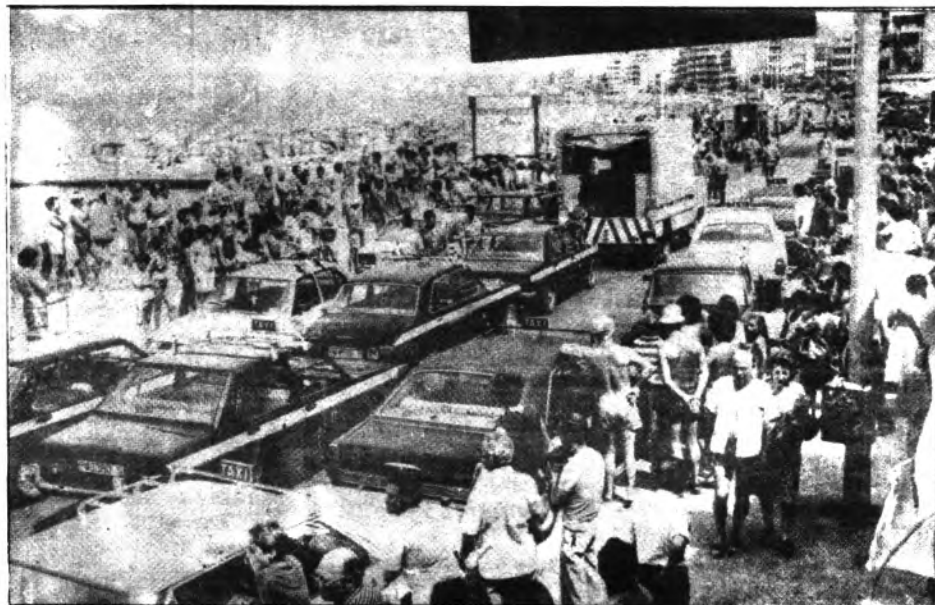
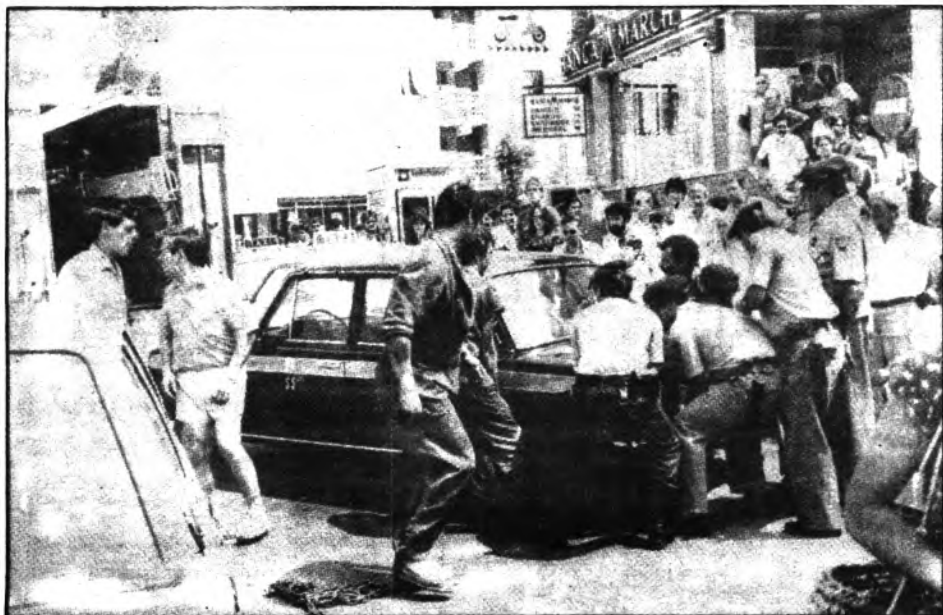
PAQUES
TORONA

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu de les
barriades de C'an Pastilla, Me-
ravelles, Es Pilarí, Ses Ca-
denes, S'Arenal, Son Verí,
Cala Blava, Badia Gran i les
altres urbanitzacions.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005 S'Arenal.

Butlletí Informatiu n.º 17

Agost 1982

Preu 50 Ptes.

La guerra dels taxis

La frontera del Torrent dels Jueus ha estat ben conflictiva altra vegada aquest final de més passat a causa de la intransigència de l'Ajuntament de Ciutat.

La gent se demana, fins quan patirem aquesta frontera al bell mig del nostre poble? Ni el PSOE ni la UCD pareix que estiguin disposats a arreglar l'etern problema de

S'Arenal, problema que no és altra que el de la creació d'un nou municipi a una zona habitada per 200.000 persones.

Els arenalers ho han de saber, i votar aquelles opcions que defensen la creació del nostre municipi i la solució dels seus problemes.

Festes de l'estiu

La recollida de joies amb els xirimiers de Pina el primer dia de les festes. Un cercaviles per animar la gent.

El Batle de Llucmajor va assistir a la majoria dels actes. Alpartir de Futbol, a més de seguir amb interès les evolucions dels dos equips, va dialogar llargament amb els directius de la U.E. Arenal.

Preguntes a "S'Arenal de Mallorca"

Quan se posarà regit al mercat dels dijous, a fi que els veinats no es vegin perjudicats?

Quan tendrem ràdio en català a qualsevol hora del dia i de la nit?

Quan tendrem, televisió en català tot l'horabaixa i tot el vespre?

Quan s'adonarà la gent de S'Arenal que te una revista a la seva disposició per escriure i expressar les seves opinions?

Quan tendrem aigua i clavagueres a Ses Cadenes?

Quen ens projectaran una pel·lícula en català a S'Arenal?

Quan s'esfaltarà el tros de carrer de devora l'escola?

Quan s'adonarà la gent que la llengua parlada a València, Catalunya, El Rosselló, Andorra i Mallorca és la mateixa llengua?

Quan tendrem Ajuntament a S'Arenal de Mallorca?

Quan s'adonaran els immigrants de les avantatges que suposaran per a ells, —i per noltros— la integració lingüística i cultural a aquesta Mallorca que els ha acollits?

Quan tendrem mancomunitat de transports a l'àrea Metropolitana de Ciutat?

Quan es començaran les obres de l'Autovia de S'Arenal?

Quan començarà la gent a mourer-se per demanar el Pla Parcial i l'Urbanització de Bellavista i Son Grana-da?

Quan s'adonarà la gent que una de les millors maneres que tenim ara els s'arenalers de solucionar els nostres problemes és estar dins les Associacions de Veïnats?

Quan s'adonaran els empresaris s'arenalers de la conveniència que hi hagi a la nostra zona una platja reservada per nudistes.

Quan començaran els comerciants de S'Arenal a posar el rètol dels seus establiments en català, a més de les quatre o cinc llengües estrangeres acostumades?

Quan ens donaran els nostros polítics l'Estatut d'Autonomia?

Quan hi haurà escoles a bastament per a tots els nins i nines a S'Arenal?

Quan s'obrirà el carrer Pare Rafel Serra-Zamà?

Hi ha gent de S'Arenal que fa dos anys i mig que te el telèfon demanat. Quan li posaran?

Quan hi haurà a Ca'n Pastilla una gu. deria municipal?

L'any que ve si Deu Voi!!!

Les obres per a la remodelació de la Plaça del Consulti van començar el mes passat.

El joc de la vida

D'acord amb les estadístiques i amb aires d'endevinaires us asseguram que si no fumau, no beveu, preneu aliment en bon estat i feis l'amor al manco una volta a la setmana tendreu una vida llarga enrravoltat de molts de nets. Si voleu esser previsor i coneixer la vostre esperança de vida, us oferim un joc de futurologia.

Es un joc i res més. Esta bassat en les taules que utilitzen les companyies d'assegurances per a calcular els riscos dels seus clients.

1. ¿Quants d'anys ténieu?

De 25 a 50 sumau 50 anys a la vostra edat.

De 50 a 60 sumau 26 anys a la vostra edat.

De 61 a 65 sumau 18 anys a la vostra edat.

De 66 a 70 sumau 15 anys a la vostra edat.

De 75 a 80 sumau 8 Anys a la vostra edat.

2. Fumau?

Més de 40 cigarrets: restau 10 anys.

No fumau: sumau 2 anys.

Fumau poc: no faceu res.

3. Beveu?

Més de 5 copes dia: restau 10 anys.

No beveu: sumau 2 anys.

Beveu poc: no faceu res.

4. Sexe?

Si teniu relacions al manco una volta a la setmana: Sumau 4 anys.

5. Pes

Si sobrepassau el pes normal: restau 2 anys.

Si estau gras: restau 6 anys.

6. Exercici.

Si feis exercici al manco dues voltes a la setmana: sumau 2 anys.

7. Estat civil.

Fadri: restau 1 any.

Viduos o separats: restau 6 anys.

Casats: sumau 3 anys.

8. Salut

Si us feis un examen mèdic complet cada any sumau dos anys.

9. Quina és la vostra feina?

Professional, tècnic o directiu: Sumau 1 any.

Semiespecialitzat: restau 1 any.

Obrere: restau 4 anys.

Si és actiu: sumau 2 anys.

Si és inactiu: restau 2 anys.

Des de les planes d'aquesta revista hem explicat constantment els perills de l'alcohol i del tabac, vicis molt estesos a la nostra zona a causa de la

influència turística. Cal pensar que els turistes fumen i beuen desordenadament durant 15 dies a l'any. Si noltros ho volem fer cada dia, escurçam molt la nostra vida. Fer l'amor o no és un altre tema que fins ara no hem tocat massa; procurarem fer-ho d'ara endavant ja que fer l'amor regularment

a més de ser un dels plaers més agradables, ajuda també a allargar la nostra vida.

De totes maneres, desitjam a tothom llarga vida i us recordam que això no és més que un joc, sia el que sia el resultat que hagueu obtingut del mateix.

¿Festes? no, gracias

Com és natural i tenim per costum, teniem un programa de festes prou fluït d'activitats i proves esportives. Per altra part i com de costum, l'ajuda per part d'allà dalt ha lluit per la seva absència. Per què? Ja ho veureu.

Com tots sabeu, per començar les festes se fa un cercaviles amb xirimies i caps grossos. A on eren els caps grossos? No els varen pensar a baixar o... (Ja m'enteneu).

A on s'ha vist mai que la verbena no s'hagi fet el darrer dissabte de les festes? Què me'n direu dels focs artificials que se feren enmig de les festes quan els vingué bé? Una

vergonya, a part que de cada any són pitjors.

Per què, quan el poble mallorquí esperava la tradició dels seus balls, va veure espantat que el dia abans (els d'allà dalt) s'en duien el cadafalc i les cadires? El resultat va ser que els balladors van haver de ballar en terra i els públic va haver d'estar dret. El que més éxit ha tengut, però, ha estat "La Casa del Pueblo". Què és això? Un envelat on cada vespre han fet renou fins a la matinada (les 5 o les 6), sense deixar dormir els veinats. Tots els dies menys el que tenien programat.

També hi ha hagut co-

ses que han anat bé, com es ara el campionat de Ping-Pong, bàsquet, futbol, festa infantil, concurs de dibuix i els dos partits del diumenge amb la beranada final.

Sens dubte, aquestes festes haurien pogut sortir millor. No hem de donar tote la culpa als organitzadors. La culpa és de S'Arenal que necessita amb urgència un Ajuntament propi que se preocupi del poble, ja que no ens volen donar la independència ni volen saber res de nosaltres. (A no ser per cobrar els impostos)

VISCA S'ARENAL INDEPENDENT!

J.R.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament . . . 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00) . . .
227643-227644
Bombers . . . 281250-
290017
Residència de l'assegurança social . . 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla 264040.
Policia Nacional . . 091
Policia Municipal . . 092
Policia Municipal de S'Arenal 267654
Agrupació d'hotelers . . 267654
La Porciúncula 260002
Ràdio Taxi 255440.

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament . . . 660050
Oficina de S'Arenal . . .
264071
Bombers . . . 660756
Policia Municipal
661767
Guardia Civil . . 264121
Ràdio Taxi . . . 263080
Parròquia . . . 263265
Club Tots Junts
265538
Associació de Veïnats . .
265005

50 arenalers responen

Sobre la creació del nostre municipi

La nostre postura és ben clara: des de Ca'n Pastilla fins al Cap Blanc. Passant pel Pilarí i Ses Cadenes hi ha una comunitat amb els mateixos interessos, la mateixa geografia, el mateix poble, format això si per una barreja de gent vinguda de totes les parts de la Terra, però que avui se senten ben arenalers.

L'anquesta que cada mes fem, ens mostra que una ampla majoria dels empadronats a la zona comparteixen les nostres idees i els nostres projectes de fundar un nou municipi. Molts s'impacienten i demanen quan serà això.

De les urnes a les eleccions d'aquest hivern que ve, poden sortir els regidors que defensin les nostres postures. De moment, només un partit polític ha defensat la nostra idea davant el Consell General Interinsular.

Tres o quatre regidors del PSM a Ciutat i altres tants a Lluçmajor poden donar una bona empena per dotar S'Arenal d'Ajuntament propi.

FRANCISCO MOLINA ARCA. Cuiner.
Si. Fa falta a tots els del poble.

CARMEN GRANADO. Mestressa de casa.
Si. Es molte molèstia pels qui feim feina haver-nos de desplaçar a fer gestions.

LLORENÇ SANCHEZ SANCHES. Cambrer en atur.
Si. Anirà molt millor per a tots els arenalers.

PEP VANRELL I GUERRERO. Recepcionista.
Si. Els problemes s'ha de resoldre allà on són i no a altres llocs.

TONI VERA GIMENEZ. Boxador.
Si. Fa falta per a tot en general.

ISABEL PEREZ GOLETO. Cambrera.
Si. El poble està xapat i això ens dona molts de problemes: sanitat, ensenyança...

MARGARIDA OLIVER I REVERTER. Mestressa de casa.
Si. El poble és molt gran. L'oficina municipal no es suficient.

ANA BENITEZ CAZORLA. Mestressa de casa.
Si. Aquí hi ha molts de problemes. S'Arenal ja és molt més gran que Lluçmajor.

TRINIDAD PEREZ REINA. Cambrera.
Si. Es important que tots els pobles tinguin els seu ajuntament.

MARI PAZ MANGAS MOSCOSA. Cambrera.
Si. Per arreglar les nostres coses en fa falta un ajuntament.

ANA GALLEGO RODRIGUEZ. Propietària Bar.

Si. Podrem arreglar les nostres coses més fàcilment.

CARME CORREAL DELGADO. Cambrera.

Si. S'Arenal ja és massa gran per haver de dependre de Lluçmajor.

ANGEL RUIZ DE LA CRUZ. Cambrer.
Si. El nostre poble està xapat en dos i l'hem d'ajuntar.

RAFAEL VICENT ESPINAR. Bàrman.
Si. El poble està xapat, a més ja és molt gran.

EDUARDO SANPER GUILLA. Industrial.
Si. Es imprescindible. S'Arenal no té la mateixa problemàtica que Lluçmajor.

TONI MAS PONS. Bàrman.
No. Som llucmajorer i consider que S'Arenal ha de ser de Lluçmajor.

JOSEP ANTICH CAMPANER. Bàrman.
Si. La zona turística de S'Arenal i Urbanitzacions necessita amb urgència un ajuntament.

ANASTASIA BANCA VILLASUR. Mestressa de casa.
Si. La oficina municipal no soluciona tots els nostres problemes.

MILAGROS REBOREDO BLANCO. Mestressa de casa.
Si. S'Arenal és un poble que necessita un ajuntament.

ANGELITA GALLEGO PATON. Mestressa de casa.
Si. S'Arenal està xapat i ja és molt gran. No tenim perquè dependre dels altres. Pobles molt més petits en tenen d'ajuntament.

CONCEPCIONS SALINAS ARCOS. Cambrera.
Si. Es necessària per arreglar les nostres coses. Les aigües de la platja son prou brutes enguany.

VICENÇ OZAGON I MARI. Cambrer.
Si. Les contribucions que pagam han de revertir a S'Arenal.

JOSE BROCAL MATAS. Cambrer.
Si. Un ajuntament és molt necessari per tots els pobles i especialment per a S'Arenal que és molt gran.

TOMAS ONDOÑO SANCHEZ. Cambrer.
Si. Serà millor per a poder gestionar i decidir el que sia millor per S'Arenal.

GINES SANCHEZ BLAZQUEZ. Cuiner.
Si. A l'oficina de S'Arenal no hi ha

l'assistència tècnica necessària.

MARIA SIRIA HERNANDEZ. Cambrera.
Si. S'Arenal és molt gran, ara ja no tenim perquè dependre dels altres.

ALBERTO GARRIDO RUBIO. Bàrman.
Si. Això és ideal, però ho veig impossible.

MARIA GARCIA CABRERA. Cambrera.
Si. Gestionarem les nostres coses a la nostra manera. L'oficina municipal només serveix per arreglar papers.

RAFELA TORRES CUESTA. Cambrera.
Si. L'ajuntament que tenim ara és a Lluçmajor.

ROGELIO ROMERO. Artesà.
Si. Hi ha problemes que són específics de S'Arenal. Manejats des de Lluçmajor no crec que sien de la mateixa eficàcia.

FELISA LLANERAS ROSA. Restauració.
Si. Hi ha molta gent a S'Arenal especialment a l'estiu.

RAMON IBAÑEZ CAVA. Recepcionista.
Si. Podrem decidir aquí mateix el que sia millor per S'Arenal.

SOLEDAT TITOS ROMERO. Mestressa de casa.
Si. S'Arenal és molt gran i no té per què dependre dels altres.

BERNARDO RUIZ DE LA CRUZ. Cambrer.
Si. No tenim perquè dependre de Lluçmajor. S'Arenal ja és molt gran.

MANUEL GARCIA GONZALEZ. Pensionista.
Si. S'Arenal ha de ser independent d'una vegada.

BARTOMEU BALAGUER I MORRO. Cambrer.
Si. S'Arenal és molt gran. El municipi turístic que va des de Ca'n Pastilla fins a Tolleria s'ha de fer.

LAURA BLAYA MONTILLA. Relacions públiques Gran Joy.
Si. Podrem reclamar i gestionar les nostres coses.

ANA MARIA BLACKLADGE. Mestressa de casa.
Si. Serà millor pels habitatges de S'Arenal.

JOSE MUÑOZ FERNANDEZ. Cuiner.
Si. El poble és molt gran. A més està xapat en dos.

FRANCISCO MONTILLA MORENO. Cap de recepció.

Si. Serà el municipi turístic més gran de les Balears.

MERCEDES LAFUENTE ALADI. Cambrera pisos.
Si. El necessitam com tots els pobles.

MARIBEL CABALLERO I BOSCH. Estudiant.
Si. Volem ser independents. Podrem gestionar les nostres coses a la nostra manera.

GABRIEL GARAU I CANTALLOPS. Soldat.
Si. Tendrem els punts de decisió més aprop.

ESPERANZA REDONDO I VELA. Estudiant.
Si. Per tenir una vida més còmoda i agradable per a tots.

MARGARIDA BOSCH I CASTELL. Governanta.
Si. Podrem decidir el que sia millor pel nostre poble.

SANTIAGO LUCENA CANUELA. Estudiant.
Si. S'Arenal és prou gran. A més amb un ajuntament ajuntarem el poble que ara està xapat.

MA. JESUS GALLEGO PASTOR. Cambrera.
Si. L'oficina que té l'Ajuntament a S'Arenal no ens soluciona tots els problemes. Se torben a arreglar certs papers.

NICASIA PAVON BERMEJO. Cambrera.
Si. No haurem d'anar al jutjat de Lluçmajor en tenir un infant o en haver d'enterrar un mort.

ANTONIA MACHADO BALLESTERO. Picapedrer.
Si. Un ajuntament és necessari. El problema serà trobar els regidors i el batle per ocupar-lo.

EMILIA CHINCHILLA ALARCON. Cambrera menjador.
Si. El poble estarà millor cuidat.

JOAN TOMAS I SASTRE. Forner.
Si. A tots els pobles hi fa falta.

CATALINA TOMAS I OLIVER. Mestressa de casa.
Si. Es convenient per a la comunitat arenalera.

MARIA AGUSTINA VICO. Hosteleria.
Si. S'Arenal és suficient gran per a tenir-ne. A Lluçmajor hi ha Poliesportius, biblioteca, hi ha de tot. Aquí no tenim res. A més el poble està xapat.

L'honorable Jordi Pujol a Cura

Pels nacionalistes, per la gent que estima Mallorca en el vertader sentit de la paraula, per ventura la visita de l'honorable Jordi Pujol al Puig de Randa ha estat la més significativa de les que ha fetes durant la seva estada a Mallorca.

Va esser un acte molt senzill, gens protocolari en el qual, el President de la Generalitat, amb caràcter fraternal i amigable va visitar, podríem dir, el primer esglaió de la cultura catala-

na a Mallorca, el lloc on Ramon Llull va viure durant cert temps, i que el seu esforç ha contribuït a la universalització de la nostra cultura, malgrat l'imperialisme castellà mo's hagi negat la nostra història i cultura durant tants d'anys.

Segons el nostre parer l'acte no fou un folklorisme com ho foren altres visites que va fer a l'illa. Va esser un contacte directe amb les arrels de la nostra

cultura. Els Cossiers li donaren una prova de manteniment de la nostra personalitat, sense manipulacions ni fam de protagonistes personals.

En Jordi Pujol abans de ser President de la Generalitat havia estat d'altres vegades a Algaida, i un dels records més vius i agradables que en tenia, era el del ball dels Cossiers per Sant Jaume.

Per ventura, l'ambient i el lloc feren que el dis-

curs no fos una deferència protocolària i de quedar bé, amb paraules buides i barroques. El seu parlament va ser una autèntica reivindicació nacionalista, animant a tots els països de parla catalana a la recuperació de la nostra personalitat, des dels punts de vista lingüístic, cultural i nacional.

Allà dalt vérem a dos presidents junts, el de la Generalitat i el del Consell

General Interinsular i no poguérem resistir la tentació de comparar. A un se'l veia segur, un home format i convençut, que du molts d'anys lluitant per la recuperació del seu poble. A l'altre, un home amb molt manco seguretat política i tal vegada massa poc compromès en la lluita de recuperació dels seu poble. Quan sentírem dir al nostre President les paraules qu va dir el President de la Generalitat?

La premsa de Balears, una vegada més, dins la seva línia espanyolista, dois va informar de notícies de tipus revista "Hola", "Personas", "Diez Minutos", etc. En una paraula, com sempre, va desinformar. Fins i tot hi ha hagut un diari que ha volgut polemitzar la venguda del President a les illes, com un intent d'imperialisme català. Ja està bé d'enganyar el poble!

ANDREU MAJORAL

Homilía del día de Sant Cristofol

Avui feim festa tots: una festa doble, perquè és la diada del patró de S'Arenal, St. Cristòfol, i l'aniversari de la consagració d'aquesta església. Precisament per això avui no comentaré l'evangeli, sinó que parlaré una mica del nostre poble de S'Arenal, la història del qual coincideix i de vegades es confon amb la de l'església que el presideix i al mateix temps el congrega, li dóna cohesió i consciència de poble.

Fins a mitjan segle passat ningú coneixia S'Arenal, perquè no existia aquest conglomerat actual, desordenat i de vegades lleig, de cases, hotels i comerços. El nom d'aquesta platja única en tot Mallorca era "es Pouet d'En Vaquer", perquè hi havia un pou ben a prop de la mar del qual bevien aigua els homes que de tant en tant apareixien per aquí per motius de feina: eren els talaïers, els guàrdies de cavall i els picadors de pedra. En segles passats aquesta platja havia estat escenari de lluites terribles, car els nadius havien de defensar-se dels pirates que de tant en tant feien incursions per les nostres terres. A més, era poc saludable viure-hi a causa dels dos torrents que hi desembocaven: el torrent dels Jueus i el des Capellà. Quan anaven massa plens, formaven embassaments d'aigües estancades i pudentes amb núvols de moscards que no deixaven que ningú s'hi acostàs.

Les coses canviaren, i l'any 1868 s'obrí la carretera de Llucmajor a S'Arenal i es construïren les primeres casetes i barraques

per a recollir les algues, necessàries als adobaments de la terra, o per a picar marès. Fins i tot n'hi havia que hi venien a descansar i a fer vacances. De l'any 1872 fins al 1895 entraren en funcionament un gran nombre de pedreres.

Aquest mateix any els arenalers demanen a l'ajuntament de Llucmajor permís per a construir una església o una capella, i el 25 de febrer de 1896 es beneeix la primera pedra de la nova capella. El 5 de juliol del mateix any, un diumenge, es beneeix el primer cos de l'edifici i un gran quadre de St. Cristòfor, que molts encara recorden. L'any 1897 es beneeix la imatge de la Mare de Déu de la Lactància (o de la Llet), que encara està a l'església antiga, i és proclamada titular o patrona de la nova església. La raó és molt senzilla: aleshores quasi bé tots els arenalers eren picadors de pedra, els quals des del segle XVI tenien com a patrona del gremi la Mare de Déu de la Llet. L'any 1902 s'acabaven les obres de l'església i un any més tard el Bisbe Campins hi feia la seva primera visita pastoral.

La parròquia no va començar a funcionar com a tal fins l'any 1925, primer com a filial de Llucmajor i després com a filial de St. Jordi fins que fou erigida com a parròquia independent l'any 1938.

I S'Arenal va anar creixent sobretot a partir de la vinguda massiva de turistes fins a convertir-se en el complex turístic més gran de Mallorca. L'església construïda ara fa vuitanta anys resultava petita. Per

això Don Bartomeu Gomis la emprengué la gran obra de construir una nova església amb la col·laboració desinteressada i generosa de tots els arenalers. Aquesta església fou beneïda ara fa un any pel Sr. Bisbe.

Per què vos dic tot això? Senzillament perquè no perdem mai les nostres arrels i la nostra identitat, enlluernats per les modes d'ara que van i vénen com les boires empeses pels vents de llevant. No podem viure d'esquena als temps moderns, però hem de sebre sempre qui som, d'on venim i què volem, perquè som una comunitat de persones i no un munt de teresetes que se deixen moure pels fils d'interessos forans.

Els avantpassats ens donen exemple per la seva feina, pels seus ideals i per la seva lluita. Ells lluitaren contra els elements adversos de la naturalesa; nosaltres hem de lluitar per conservar-la, l'hem d'estimar i l'hem de respectar. Ells es defensaren de pirates que venien de fora; nosaltres hem d'acollir tanta gent que ve de l'estranger, els hem de fer una estada agradable i demostrar que aquí, s'hi poden sentir com a ca-seva. Tenim una església de pedres mortes; ara ens manca construir cada dia, amb paciència i amb esforç, una nova església; la de les pedres vives, que som tots nosaltres, els qui vivim aquí o hi passam l'estiu. Una església amb tres dimensions: una de cap endins, cap a nosaltres mateixos. És la dimensió de la llibertat i la responsabilitat. Una altra cap a fora. És la

dimensió del servici desinteressat, del somriure i la bona educació de cara als altres. La darrera és vertical, cap amunt, cap a Déu. És la dimensió dels qui se saben portadors dels valors eterns del Regne de Déu, com són la nostra fe, la nostra esperança teixida d'il·lusions autèntiques i la nostra caritat.

St. Cristòfor, segons diu la llegenda, va transportar sense sebre-ho el Bon Jesús de banda a banda del riu. Nosaltres hauríem de ser els portadors dels valors humans i cristians a tots els qui ens visiten. Aquesta és la millor manera d'honar el nostre patró. Que ell mos ajudi a fer-ho amb la seva intercessió!

MIGUEL AMBROS

Benaventurats els qui treballen per la pau

Feliços els artesans de la reconciliació.

Feliços els qui construeixen ponts entre els veïnats del carrer, i els veïnats d'interessos, i els veïnats d'ideologies.

Feliços els qui viuen convençuts de que la pau és un fruit de la justícia.

Feliços els creadors de germanor i de comunitat.

Feliços els qui creuen en les mans fent rotlo.

Feliços els qui dels dits per acusar en sabem fer mà per estrènyer.

Feliços els qui no trepitgen mai ningú, sinó que passen fent el bé comú.

Feliços els qui pacifiquen els impacients i impacienten els pacifistes.

Feliços els qui no diuen la veritat com qui tira pedres a la cara.

Feliços els qui mai fan de la pau una arma.

Feliços els missatgers de bones notícies.

Feliços els qui es fixen en lo que ens uneix.

Feliços els qui de lo que ens separa en fan una preocupació i, sobretot, una tasca.

Feliços els qui sembren en el cap llavors de veritat i de seny.

Feliços els qui conren en el cor sentiments de serenor i d'alegria.

Feliços els qui refusen la destrucció i la repressió.

Feliços els qui cerquen la paraula, i el gest, de la unió.

Feliços els qui d'un buf no en fan una ventada.

Feliços els qui fan de la distensió i del respecte, el seu programa i la seva norma.

Feliços els qui no empren la força bruta de la calúnnia a l'hora de defensar la vida, i que no fan distincions entre les vides d'uns i les vides d'uns altres.

BENAVENTURATS SERAN perquè Déu els reconeixerà com a FILLS.

Renault 5TL 5puertas

AGENT OFICIAL: BARTOMEU JAUME I NADAL
A S'ARENAL, SANT CRISTOFOL, 6 TEL. 260001
A LLUCMAJOR, HISPANITAT, 17-16 TEL. 660140

CONGELATS PLACA

TOTA CASTA DE PEIXOS I MARISCOS

CARNS CONGELADES, PRECUINATS

PLAÇA DE LA REINA MARIA CRISTINA, 1
S'ARENAL DE MALLORCA

UN NOU ESTABLIMENT HA OBERT
LES PORTES A S'ARENAL

CARNISSERIA
I "CHARCUTERIA
TOLO"

CARRER BOTANICO HERMANO BIANOR, 23

El personatge del mes

D. Toni Pomar i Gual ens conteste 40 preguntes

Per Tomeu Sbert

D. Toni Pomar i Gual ens contesta 40 preguntes per Tomeu Sbert.

1.—Nom complet i fitxa familiar.

Antoni Pomar i Gual, nascut a Ciutat de Mallorca, el 8 d'agost de 1919, fill de Ciutadà i Marianda (Maria de la Salut).

2.—Què li agrada més de la vida?

L'amistat

3.—Lel que menys?

L'enveja, la mentida, la falsedat...

4.—Què entén per amistat?

L'entrega total, l'amistat a mitges no és amistat.

5.—Què entén per política?

Som de la generació de la Guerra Civil. Aleshores jo era massa jove i ara ja me sent massa vell per a pensar en polítiques.

6.—Què entén per amor?

Per amor entenc tot el costat positiu de la humanitat. Crec que sense amor no hi ha vida en el sentit estricte de la convivència. Sense amor no podríem sobreviure.

7.—Un nom?

Jesús

8.—Què li agradaria ser i no és?

M'hagués agradat ser un bon SAMARITA, en el bon sentit de la paraula. Es a dir, m'hagués agradat poder exercir una carrera o ofici que me permetés poder ajudar a tota la humanitat.

9.—Un color?

Tots els de l'arc de Sant Martí en general.

10.—Com fou el turisme?

Ja ho he contat moltes vegades. Només tenia 12 anys. Vaig fer una instància sol·licitant entrar a un banc de mosso. Vaig ésser acceptat, i al moment d'incorporar-me m'indicaren que, si bé havia estat acceptat pel banc en si, m'havia d'incorporar a una filial, a Viatges. Era una cosa que jo ignorava tant que vaig haver de pregun-

tar: Viatges? i... això que és?

11.—Què significa per a vostè qui li hagin concedit una Medalla d'Or?

Realment, una cosa gran. Quan el Foment me va a concedir la seva Medalla d'Or ja creia haver conquistat en Turisme tot allò que és conquistable. Ara, que, a més, el Rei m'ha concedit la d'Or al Mèrit Turístic, la veritat jo no hi cap dins mi mateix.

12.—Què manca al turisme de la Platja de Palma?

Encara me unió. Units ho guanyarem tot. Encara hi ha industrials de pa amb fonteta que creuen que ells tot sols ho podran resoldre tot.

13.—I què li sobra?

La possible actuació d'alguns que se creuen superdotats i es creuen que, si sorgeixen problemes, no necessiten ningú per resoldre'ls.

14.—Un fet important a l'història del turisme arenaler?

La caparrudesa d'uns pocs que, quan ens veiem envaïts per les algues, lluitàrem i lluitàrem, de manera que encara que fracassàrem quatre vegades, mai ens vàrem retre, i vam aprendre la manera de vèncer aquest obstacle. Si no l'haguéssim veçut, no hauria nascut aquest complex turístic.

15.—Una il·lusió?

Que un dia no llunyà tinguem una autopista que arribi fins a S'Arenal i que se transformi en peatonals les actuals vies que se troben entre els hotels i la mar.

16.—Què opina del divorci?

Que és la ruptura d'un contracte. És absurd que una parella que no s'enten hagi de conviure i malviure.

17.—Esports preferits?

La natació, la pesca i tot allò que se relaciona amb la mar.

18.—Un consell per a la joventut actual dedicada al turisme?

Aquesta és la nostre gran promesa. Aquesta joventut degudament encaminada en el convenciment que és una professió de sacrifici, on no s'han de contar les hores, on s'ha de treballar 48 hores cada dia, on hi ha compensacions, però s'han de guanyar a pols, només pot ser bona, aquesta professió per aquells joves que la sentin amb esperit de sacerdot.

19.—Quins són els seus gusts preferits?

La música, el teatre, la lectura, la pesca i tot allò que siguin contactes humans.

20.—Què aprecia més en un home?

La seva honradesa, els seus desigs d'amistat.

21.—I en la dona?

La seva feminitat.

22.—Que s'hauria de fer més d'inmediat per a millorar el nostre turisme?

Tots els mallorquins ens hauríem de convencer que hem d'encaminar tots els nostres actes perquè el visitant quedi content de la seva estada entre nosaltres, ja sia hotelers, ja sia agència de viatges, ja sia... simplement mallorquí. Perquè no hi ha dubte que a la nostra Illa, tots o quasi tots, vivim directament o indirectament del turisme.

23.—Partidari d'una platja nudista, i perquè?

Crec que en aquest món tothom ha de fer allò que més li agradi, mentre no perjudiqui o molesti als altres. Si hi ha un nucli que desitja banyar-se com Déu els creà, que ho faci però sense molestar a ningú que pugui sentir-se incomodat al veure als altres sense roba.

Una platja reservada per a nudistes és millor que veure a les platges normals veritables energúmens que probablement no anirien a les platges nudistes si existissin.

24.—Una pel·lícula, un actor, una actriu?

Són tantes les pel·lícules que m'han agradat, que no puc decidir-me per a una en particular. Pel que es refereix a actors i actrius. Són tan diferents segons sia el director que els dirigeixi.

25.—A qui li agradaria conèixer i no ha conegut?

Hi ha personatges de la història que degueren ser formidables. Han quedat com un mite. Desitjaria haver-ne coneguts molts!

26.—Què li ha donat a vostè el turisme?

Tot el que som ho dec al turisme. Sense la meua entrada que fou accidental al món turístic, ni hauria après idiomes, ni hauria après aquesta quantitat d'humanitats que m'ensenyaren els meus caps.

27.—I vostè, què li ha donat al turisme?

La meua vida sencera.

28.—Com desitjaria que el recordassin?

Com una persona que mai ha volgut fer mal a ningú i que solament ha desitjat aplegar amics.

29.—Una anècdota turística.

Per Déu! Vostè vol que li escrigui un llibre! La meua vida turística tota és una anècdota. Podria citar els meus contactes personals amb tants de personatges, amb tants que he conegut que les seves expressions, les seves aficions m'han demostrat que és veritat allò que "todo el mundo es bueno".

30.—Un llibre i lectures preferida?

Així com passa el temps, canvien les aficions humanes. De nin m'entusiasmava els TBOS, més tard devorava les novel·les policiaques amb delit. En la meua maduresa només llegeisc llibres d'història. Entre ells podria citar: EL DIOS DE LA LLUVIA LLORA SOBRE MEXICO.

31.—Quines són les condicions primordials que ha de reunir un director turístic?

Primer de tot, ser humà. Ser humà per a comprendre als seus subordinats i per a conèixer els seus clients. Una vegada coneguts tots dos, tractar d'ensenyar-los allò que sia millor en el sentit que l'empleat ha de fer tot allò que pugui perquè el client quedi content i aconseguir que de totes maneres, fins i tot quan s'ha queixat, a la fi se'n

vagi content. És imprescindible que hagui après be l'ofici. Dificilment podria dirigir amb èxit una agència de viatges o un hotel aquella persona que no domini completament l'entrellat d'aquestes complicades professions.

32.—Se presentarà a les properes eleccions municipals?

No, en absolut. Fa anys que m'oferiren el ser regidor. Ja vaig dir que en primer lloc no me trobava preparat per ser-ho, però que si alguna vegada decidís acceptar-ho, seria un cop jubilat, quan pogués dedicar les 24 hores del dia al municipi de la mateixa manera que ara les dedic al turisme.

33.—Que opina del periòdic S'ARENAL DE MALLORCA?

Que és formidable. Que tots els qui habitam a la Platja de Palma hi hauríem de col·laborar i que potser s'hauria d'anomenar de la Platja de Palma i no només de S'Arenal.

34.—Rep el turisme el recolzament estatal necessari?

No, definitivament no. Però... el que és més important, rep el turisme el recolzament dels mallorquins? No. Quants de mallorquins són socis del FOMENT DEL TURISME? No creis que hauríem de predicar amb l'exemple? Si nosaltres col·laboràssim tots, potser podríem exigir més a l'Estat. El qui estigui net de culpa que tiri la primera pedra.

35.—Què opina vostè de la llibertat d'expressió?

Es imprescindible, però mai s'ha d'emprar per a molestar els altres o afincar-se amb la seva llibertat.

36.—Un partit polític?

Tots són bons. Tots prometen, i crec que pensen que poden oferir el millor del món. Malauradament vaig viure la Guerra Civil, —quan va començar tenia 16 anys— i vaig quedar totalment defraudat de la política de tots dos bandos. Això li explicarà perquè som apolític. He dit repetides vegades que és imparable la socialització del món. Fins i tot he recordat que al primer socialitzant el clavaren a una creu. N'hi ha que han escrit per aquest motiu que som socialista. No, veritablement, som apolític.

37.—La seva opinió sobre la temporada turística actual?

La temporada no pareix dolenta, però alerta! No sia que algu ens turístic s'engati i desterrem la opinió mundial de que estam millorant la qualitat. Mantenguem els serveis lo millor que poguem i llavors podrem dir en vistes al futur que sí, que ha estat una bona temporada.

38.—Un personatge a la història Balear del Turisme?

Ni ha hagut tans i n'hi ha tants encara. No me posi en un compromís: Vidal, Font, Vicenç, Escarrer... i tant d'altres.

39.—Un esportista dins l'història Balear?

Carmen Guardia, Timoner i molts d'altres.

40.—Vol dir qualque cosa en particular?

Si. Quan me ferer l'homenatge del 25 de juny, vaig intentar de paraula o per carta, agrair allò que se me feia, que a veura el nivell, el major nivell en homenatges que havia vist durant la meua vida, vaig creure que emmerescut i no ho dir per falta modèstia. Desig que si a qualqu no li he vaig agrair com devia que me perdoni.

PINTURES A. MESTRE

Moquetes. Papers. Pintures. Revestiments.
Aplicació de plàstics líquids a la construcció
Exposició i vendes: Carrer Cannes, no. 27.
S'Arenal de Mallorca

La virtut de la desobediència

Quan sento la frase "Cada poble té el govern que es mereix", em torno d'un mal geni furiós. Em fa pensar en elló que em deien els capellans del col·legi on jo anava, de nen: "Sigueu bons i accepteu el sofriment en aquesta vida, que després ja tindreu el premi i sereu feliços a l'altra". Com que ningú no ens donava garanties d'una altra vida, la conclusió és que cal resignar-se a viure malament. Tanmateix, el regne dels cels és dins nosaltres mateixos i hem vingut en aquest món a ésser lliures i feliços i qualsevol altra opció no és sinó una forma de prostitució.

La realitat és ben diferent. Ens arrosseguem com uns esclaus i només per a alguns la llibertat és un crit que els brolla del fons del cor. Com sortirem d'aquest pou? Com començarem el camí de la llibertat? Una de les maneres de fer-ho es diu "desobediència civil".

Si estudiem la frase del començament, li podem donar un altre sentit molt més real: "Cap govern injust (i molts dels que coneixem ho són) no es pot mantenir sense la col·laboració, el suport i l'obediència, conscient o no, per temor, costum o interès, d'una majoria dels sotmesos". Aquí tenim el cavall de batalla.

Esteve de la Boecie ens deia al segle XVI: "Per a alliberar-se del tirà no es necessita altra cosa que voler-ho fer. Decidiu-vos a no servir més i heus ací que ja sou lliures. No vull que l'espantegueu o el tireu per terra, sinó solament que no el sostinguéu, i el veureu com un gran colós al qual han tret la base, el veureu caure pel seu propi pes i esmicolar-se". I continua: "Per a conquerir la llibertat no cal una sobtada explosió d'heroisme; s'aconsegueix millor amb una actitud de no obediència, amb una persistent i tenaç

no col·laboració, amb una altiva i serena no submissió.

Fins aquí la justificació ètica. Com ho posarem en pràctica? Es tracta, per començar, de triar una llei o norma que sigui considerada injusta popularment, que perjudiqui una gran part de la població i que sigui senzilla de desobeir. Això darrer és important, perquè si solament la desobeeixen uns quants, l'acció queda com a simbòlica, amb tot el seu valor però amb tota la seva limitació testimonial; però si la desobediència arriba a ser massiva, es posa en evidència tot un sistema injust que hom pot arribar fins a paralitzar.

Un cop escollida la llei, un grup de gent, entre els quals convé que hi hagi algunes persones de prestigi ètic, intel·lectual, artístic, etc., anuncien públicament que es posaran a desobeir aquesta llei i n'expliquen les raons fent una crida a la defensa de la justícia i la llibertat. El desafiament al poder s'ha llançat, i aquest, amb tota la seva força, serà incapaç d'impedir que uns súbdits es tornin delinqüents, cosa que deixarà al descobert la seva faç repressiva i no preventiva. Com a incís diré que el gener del 1971 em va citar a declarar la brigada político-social perquè havia anunciat públicament la meua objecció de consciència. Els vaig confirmar la meua decisió i em van deixar anar tranquil·lament. Vam continuar la nostra campanya de suport fins que al cap de pocs dies vaig fer objecció i em van empresonar.

Segons el tipus de llei que es desobeixi i la situació política, la dinàmica de l'acció serà diferent. Si hom preveu una repressió ràpida, l'acció és farà igualment pública però deixant part del grup en la reserva per tal de continuar la desobe-

diència. S'escollirà ben bé el moment i l'indret més oportuns, que només s'anunciaran als mitjans d'informació de confiança per tal de poder fer més ressò en l'opinió pública.

Ja que l'èxit de l'acció depèn en gran mesura del fet que hi participin un bon nombre de persones, i que assumeixin la sanció corresponent, serà vital de plantejar la campanya amb un gran contingut pedagògic. S'ha de recordar que des de menuts hem estat educats en l'obediència: creu el teu pare, creu el teu mestre, el rector, el principal, el regent, l'Estat... Costa molt de trencar aquest reflex mental i comprendre que l'obediència no és una virtut sinó la més perillosa de les temptacions, mercès a la qual molts pobles van degenerar i els tirans pogueren cometre els crims més grans de la història (Hitler el tenim ben a la vora).

El contingut ètic de l'acció ha d'ésser continuament remarcat, car el poder hi respondrà titllant els desobedients d'enemics del poble, terroristes, agents de l'or de Moscou, etc. Com que és pública l'acció, s'entrebancan en gran manera aquesta campanya de difamació, però tampoc no convé infravalorar-la, perquè es disposa de grans mitjans de difusió.

Els amants de la llei i de l'ordre (i del privilegi, gairebé sempre) no trigarán a atacar els desobedients com a promotors del caos i del menyspreu a la llei. Martin Luther King deia: "Una persona que infringeix una llei perquè la seva consciència li diu que és injusta, i que accepta de bon grat la pena estant-se a la presó per despertar la consciència de la comunitat respecte a aquesta injustícia, expressa, de fet, el més profund respecte per la llei". Si una llei es injusta, obeir-la significa fer-se còmplice d'aquesta injustícia. Desobeir-la obre un nou

camí vers la millora de la llei i la restitució de la justícia. L'opció ètica no té cap dubte.

Les diferents fases de la campanya, és convenient de preveure-les una mica en un sòcio-drama d'acció-reacció.

Tots els actes han de ser pacífics, a fi d'evitar justificacions a la repressió, que també hi juga un paper important y gairebé sempre a favor dels desobedients, ja que desemmascara el poder i l'obliga a presentar-se amb la seva cara no tan popular. Com que els participants accepten la sanció corresponent i s'hi preparen, minva el seu caràcter intimidatori i es torna un element més de la lluita generalment de caràcter dinamitzador. Fins i tot cal preveure l'actuació de provocadors que facin servir la violència i creïn situacions de confusió que motivin la retirada de ciutadans que hi participaven de bona fe però que tenen por, en aquestes circumstàncies, d'ésser utilitzats.

Si de la desobediència s'obtingués algun profit material convé que aquest benefici sigui posat en comú, per a augmentar l'ètica de l'acció, ja que allò que hom persegueix no són només avantatges personals sinó sobretot una societat més justa.

No és fàcil que una persona es faci desobedient, però quan hom ha assaborit als llavis la paraula llibertat, actuant en conseqüència, és difícil d'oblidar el dia aquell. Es tracta d'animar-nos a començar el camí.

Per acabar, recordem que només de vem obediència a la nostra pròpia consciència, que és l'expressió de la dignitat de cada persona, i per a un creient, segons el Concili Vaticà, és no altra cosa que la veu mateixa de Déu.

PEPE BEUNZA

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

ASCENSORS ASPE

Montatges i Reparacions
Tota classe D'ascensors

Carrer Marineta, 7
Tel. 26 62 32 - 54

BAR DON BENITO

us trobareu be amb Na Vicky i en Miquel

INTERNACIONAL PUB

Edifici Don Benito

Carrer de Sant Bartomeu, 63

Aprop del Camp de Fútbol

Graphic Art S.A.

SA NOVA
IMPREMTA
DE
S'ARENAL

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET

★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 266117

S'ARENAL DE MALLORCA

Problemes a la Plaça Major

Els sotassignants, socis d'aquesta associació de veïnats o veïnats de la Plaça Major i carrers que l'enrevolten tenen un greu problema provocat pel mercat dels dijous, ja que a partir de les 7 del matí fins a les 2 del migdia, no poden treure els vehicles de les cotxeres.

S'han trobat en el cas més de dues vegades d'aver de traslladar malalts a me coll o damunt la sivera fins a l'ambulància uns doscents metres.

Ancara no hi ha hagut cap incendi. Els veïnats se pregunten per on passarien els camions dels bombers en cas de produir-se'n un.

Els propietaris dels tallers que donen a la plaça també se senten perjudicats pel mercat dels dijous per raons obvies.

També se queixen els sotassignats de la instal·lació de casetes de fira al seu carrer, per impedir-los el pass rodant i especialment pel renou que han de patir fin ben tard.

SUGGEREIXEN RESPECTUOSAMENT QUE:

Mentre no hi hagui un

lloc més adequat pel mercat dels dijous, ordenen la instal·lació de llocs de venda només a una banda del carrer a fi de permetre la circulació rodada als veïnats de l'àrea, alhora que a les ambulàncies i bombers.

Que no autoritzeu la instal·lació de casetes de fira fora de la plaça i feseu vigilar els sorolls a partir d'una hora prudent.

PROBLEMES

La nostre Plaça Major, Plaça del Mercat i lloc on per les festes s'hi concentren la majoria d'atraccions, és un lloc ben atractiu tant pels arenalers com pels nostres visitants. També és un lloc amb molta problemàtica produïda per la impossibilitat de circular-hi en cotxe els dijous de mercat, agreujat ara amb motiu de les passades festes de l'estiu amb la instal·lació de la Casa del Pueblo i altres atraccions al carrer de la peixeteria Vicenç. Atraccions que han funcionat fins a trenc d'auba i que amb les se-

Tots els dijous, de les 6 del matí a les dues del migdia el quadrat comprès entre el carrer Balears i San Cristófol queda invadit pels marxandos. Els veïnats ja n'estan cansats.

ves músiques no deixaren dormir els veïnats, ni de dia ni de nit.

Davant aquest estat de coses els veïnats acudiren a la Associació de Veïnats son Sunyer i la sòcia Maurice Costello s'encarregà de cercar firmes per a una instància dirigida al senyor Batle de Llucmajor. Tots els veïnats de la Plaça Major i carrers que l'enrevolten, en nombre de 170 signaren aquesta instància, tots menys el nostre col·laborador Tomeu Sbert, el qual per raons

obvies es va abstenir de firmar l'esmentat documenta que reproduïm a continuació.

Segons na Maurice, que s'encarregà de cercar les signatures, els comentaris i protestes dels veïns afectats són diversos i saborosos com els del carrer Berga que diuen que els dijous els allots del marxandos fan les seves feines a les seves terrasses, i no

els diguen res que són capaçes de pegar-vos.

Els pagesos que venen les seves fruites i verdures, són molt ben vists. Només ocupen el lloc central de la plaça i no molesten ningú, a més són els reguladors dels preus dels productes alimentaris al nostre poble.

Els marxandos, al contrari, molesten molt els

veïnats i molesten també els arenalers que tenen botigues al poble.

Els doblers del mercat dels dijous surten tots del poble i no queda res al poble, només les taxes que se'n du l'Ajuntament de Llucmajor.

Segons la majoria dels veïnats, si S'Arenal no té cap lloc amb capacitat per allotjar el mercat dels dijous, aquest mercat s'ha de suprimir, o en tot cas reduir-se a la Plaça Major.

Els veïnats opinen que després del mercat dels hortolans, s'hauria de donar una bona regada a la plaça després d'haver-la granada, ja que sempre queda un poc de brutor i les mosques hi van.

Després d'aquesta recollida de signatures, que hem lliurat a l'Ajuntament de Llucmajor i de les opinions recollides dels veïnats, que es reflecteixen a aquest article, no queda més que esperar, que els regidors del Consistori llucmajorer mirin de posar remei a una situació, que segons els mateixos veïnats és ben poc agradable.

Veïnats de la Plaça Major, indignats per les molèsties que sofreixen a causa dels mercats dels dijous.

L'ARCADA PIZZERIA RESTAURANTE

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

**VIAJES
KONTIKI**
SA
GAT 304

Billets d'avió-vaixell
Excursions, circuits
Reserves d'hotels-minitours etc.
Avinguda Nacional, 13 (entre bal 7-8)
Avinguda Nacional, 58 (davant el bal. 7)
Telèfon 265900.

ALBORADA
RESTAURANTE GALLEGO

Carretera Militar, 269
Telèfono 26 07 25

EL ARENAL
PALMA DE MALLORCA

ADREÇOS DE TAULA-LLENCERIA
BRODATS
PARAMENTS-FLASSADES I
ENCARRECS

Brodats JIM

Antonia Catalá

Exercit Espanyol, 3
Telèfon 263819 S'ARENAL DE MALLORCA

La revolució cubana contada per un llucmajorer

Hem trobat En Bartomeu Pomar i Klever a ca la seva neboda, N'Elionor Pomar a la botiga de la darrera, "Decoració Mallorquina", just devora Es Pont dels Jueus de la carretera Militar.

En Bartomeu Pomar passa unes setmanes de vacances a Mallorca. S'entusiasma contant coses de la seva infantesa i de la seva joventut a Llucmajor i a S'Arenal. Més encara quan conta coses de la revolució cubana, a la que ell va prendre part molt activa al costat d'En Fidel Castro.

En Bartomeu va néixer el 20 d'abril de l'any 1901 a Ca'n Xifarra de Llucmajor. De petit venia cada any a S'Arenal el dilluns de Santa Cádida a passar una setmana a Ca Na Grina. Anaven i tornaven en carretó. Les dones se banyaven a una part i els homes a l'altra, recorda.

—Per què anàreu a Cuba? li demanam.

No vaig anar-hi —diu—. M'hi envià mumaré quan tenia 22 anys. Havíem comprat una casa a Llucmajor a pagar en 10 anys i no hi havia manera de pagar-la. Me va dir: "Vés, Tomeuet, a veure si dus quatre doblers i la podrem pagar".

Jo era taconer i tot d'una d'arribar vaig posar una fàbrica petita, primer tot sol, i més tard vaig arribar a tenir 10 obrers. L'any 26 me vaig casar per poeders amb na Maria Fortesa de Cas Saliner de Llucmajor. L'any 30 vàrem venir a Mallorca en viatge de plaer i vaig dur doblers per a poder pagar tots els deutes de ca nostra. Jo vivia bé aquell temps a Cuba, però se pot dir que el 95 per cent del cubans vivien molt malament. Tots els president de Cuba d'abans d'En Fidel Castro estaven venuts al Nortamericans que venien a cercar la sang del poble. Els Americans eren els propietaris del 75 per cent de les Centrals sucres, Empreses d'electricitat, de la Telefónica, de les fàbriques de tabac etc.

Els americans donaven tres mesos de feina, mal pagada, el temps de la recolecció. Llavors partien amb els doblers i la collita i deixaven al poble dins la misèria.

En Jesús Menéndez, un

gran líder obrer de raça negra, féu molta feina en favor del poble treballador. L'any 44 fou mort a trets per un capità de l'exèrcit a l'andana del tren a Mayalita.

Hi havia molta injustícia a la Cuba d'aleshores. L'any 57 en Fidel Castro i els seus s'alçaren però foren fets presoners. Més tard foren indultats i fugiren a Mèxic des d'on organitzaren la lluita contra el règim d'En Batista, lluita que va tenir èxit.

Avui a Cuba, tothom, menys aquest 5 per cent que explotaven al altres viu molt bé. Especialment els pagesos hi han sortit guanyant molt amb la revolució. On hi havia poblats de barraques de palmera, s'han creat cooperatives i s'han fundat pobles amb totes les infraestructures més modernes: aigua, clavagueram, electricitat. Hi ha metges, ambulatoris, escoles... tot el que ha mester una persona per viure dignament.

A Cuba —segueix En Bartomeu Xifarra— no hi ha atur. Hi havia poques fàbriques. Ara s'han muntat fàbriques de teixits i de maquinària pesada fundició de ferro i d'acer, fàbriques de ciment i de calçat per tot arreu del territori. Tota Cuba està electrificada, és un poble en expansió cosa que dona feina a tothom. Quan una

fàbrica fa fallida i la gent perd la feina continua cobrant com sempre i l'Estat els dona feina al camp. A fora vila, sempre hi ha feina, d'aquesta manera els darrers anys, Cuba s'ha convertit en un jardí on s'hi cultiva de tot.

Abans de la revolució, no teníem flota mercant, ja que tot estava en mans dels americans. Ara tenim una flota de 40 vaixells de gran tonatge que exporten els nostres productes arreu del món. Abans hi havia quatre barques de pesca. Avui tenim una flota pesquera de les més modernes.

Tots els nins estan escolaritzats, i el pare és responsable que assisteixin a l'escola. Tots arriben al baixillerat i els qui valen van a la universitat, tot això sense haver de pagar res.

En Tomeu Pomar conta i no s'atura, que no li toquin En Fidel Castro, a ell que ha vist allò que era Cuba d'abans i de després de la revolució.

De totes maneres, reconeix que el socialisme a Mallorca no pot seguir les mateixes pautes a Cuba, país del tercer món. Veu molt bé el pluralisme polític de què gaudim avui els ciutadans de l'Estat Espanyol i espera que d'aquí pocs anys se pugui implantar al seu país.

MATEU JOAN I FLORIT

El consolat de Colòmbia es a S'Arenal

Té les seves instal·lacions a una suite de
L'Hotel Encant

Pot sorprendre a molts de gent, però és així. A la Suite 608 de l'Hotel Encant se troba el Consolat de la República de Colòmbia. Dins el seu despax trobam En Jaume Ferrà i Gisbert.

En Jaume té 33 anys. Va néixer a l'Alger de pare mallorquí i mare alacantina. Es fadri. Els seus pares són els propietaris de l'Hotel Alegria i del Restaurant Tai-tai i de la sala de festes Yes-Burbujes. Se sent molt bé a Mallorca i molt identificat amb la seva cultura, perquè te les arrels aquí. Té una germana, Na Mònica de 28 anys i un germà de 20 que acaba de fer el servei militar.

En Jaume és el tresorer del Cos Consolar a les Illes, Cos Consolar que representa a 25 països.

—Quant colombians hi ha a les Illes?

—N'hi ha uns 600, 45 dels quals estan inscrits a aquest Consolat.

—Quin temps fa que hi ha consolat de Colòmbia a Mallorca?

—Fa tres anys que hi ha consolat. L'actual consol és aquí des del 26 de febrer de 1979.

—Quina és la feina que té un Cónsol de Colòmbia a Mallorca?

—Donam tota la ajuda que pot donar un cónsol;

renovació de passaports, ajuda de tota mena als colombians, contacte entre cònsols representats a les Illes.

—Com és que el consolat és a S'Arenal i no a Ciutat com els altres?

—S'Arenal està dins el terme de Ciutat. Una vegada creat el nou ajuntament de S'Arenal, no hi podria haver consolat.

—Heu dit que hi havia 25 cònsols a la Ciutat de Mallorca. Quins són?

—Com que els areners fan feina amb estrangers, possiblement els interressi saber on estan ubicats. Vet

aquí la llista: Alemanya, Es Born, Tel. 222997 - Austria, Passeig de Mallorca, 14 Tel. 211045. - Belgica, Santo Domingo, 8 Tel. 238800 - Bolívia, Gremi Toneleros, Tel. 298966 Colòmbia, Amilcar, 1 S'Arenal - Xile, Jaume III, 23-4-A Tel. 214400 - Dinamarca, Carrer de l'Unió, 2 Tel. 227857 - Finlàndia, Muelle Viejo, 7 Tel. 226142 - França, Avinguda Argentina, 45-A Tel. 230301 - Gran Bretanya, Plaça Major, 3-D Teléfono. 312445 - Grècia, Santo Domingo, 8 Tel. 212221 - Hondures, Bonaire, 12 Tel. 226783 - Islandia, Santo Domingo, 6, Tel. 223204 - Itàlia, Passatge Joan XXII, 6 Tel. 224224 - Luxemburg, Avinguda Jaume III, 27 Tel. 234207 - Mònaco, Andrea Doria, 11 Tel. 284087 - Noruega, Joan Alcover, 54 Tel. 460054 - Perú, Pietat, 8 Tel. 215395 - Portugal, Sindicat, 42, Tel. 211213 - Suècia, Puigdorfil, 1 Tel. 225492 - Suïssa, Passeig de Mallorca, 24 Tel. 212520 - USA Avinguda Jaume III, 26 Tel. 222660, - República Dominicana, Plaça Santa Pajesa, 3 Tel. 250776 - Paraguai, Finca Ca'n Martí, Son Sardina, Tel. 202604.

Moltes gràcies Senyor cónsol per les vostres declaracions i per la vostra gentilesa. Estam segurs que seran de l'interès dels nostres lectors, els quals se sentiran honrats de tenir un consolat dins el seu poble.

MATEU JOAN I FLORIT

Els nostres turistes

Avui treim a les pàgines de la nostra revista un turista conneixador de S'Arenal i del seus turisme.

Es en Karl Ernst Patzer qui va venir a S'Arenal per primera vegada l'any 1969 com a pastor de l'Església Evangèlica Alemana d'aleshores fins ara fa un any.

Des del començament, va tenir l'ajuda i el recolzament del Bisbe de Mallorca que aquell temps era D. Rafael Alvarez Lara i la col·laboració molt valuosa dels frares franciscans de la Porciúncula.

—Quina ne era la vostra feina entre els turistes? li demanam.

—Especialment a l'hiver —ens contesta— els turistes vells estaven molt agraïts de les trobades setmanals que teniem a la Porciúncula. A la Porciúncula puc dir que va començar l'ecumenisme de l'Estat Espanyol gràcies a n'En Jaume Genovart que en aquell temps n'era el superior. L'any 1971 el Bisbe de Mallorca ens va cedir la Seu de Mallorca pel servei de celebració ecumènica de Nadal. D'aquell any ençà s'han repetit aquesta mena de celebracions on van mallorquins i turistes de totes les religions cristianes, tots plegats. Un altre servei que fou molt agraït fou la visita als turistes malalts, a Son Duireta, Clínica Miramar, Clínica Juaneda i Mare Nostum.

—Amb quines dificultats es trobaven els turistes?

—Als hospitals i clíniques no hi havia intèrpretes. Jo, que havia estudiat castellà, vaig poder ajudar a molta gent fent d'intèrprete.

—Supòs que heu ajudat a morir bé a molts turistes.

—Sí, he ajudat a bé morir a molts de turistes i a resoldre la situació dels turistes ja morts. Un problema era la celebració dels funerals. Com que els turistes no tenen parents ni

veïnats a Mallorca, a les celebracions no hi havia més que una o dues persones. Un altre problema que trobàvem i que la gent no podia comprendre era que, si el turista moria més enllà del torrent, havia de ser enterrat a Lluçmajor. Si aquesta part, al cementiri de Ciutat.

—Quines millores he vist a S'Arenal durant aquest 13 anys darrers?

—Lo millor que s'ha fet a S'Arenal és l'avinguda de la vora de la mar, amb els balnearis i els jardins. Els turistes ho agreixen molt. També el pont damunt la carretera Militar que abans era molt perillós, ara està molt bé amb les voravies a cada costat. També és una bona millora la feta a la Plaça de la Reina Maria Cristina que ha quedat molt bé amb el brollador i els arbres joves. El mercat a la Plaça Major està molt bé i els turistes i residents aprecien molt el fet de poder comprar fruites i verdures fresques cada setmana.

Una altra cosa que els turistes aprecien molt és l'arribada de la companyia SALMA a S'Arenal. Ara ja no han de fer cues ni han d'estar drets tot el camí. Especialment els turistes vells ho agreixen.

—Quins defectes veis a S'Arenal ara?

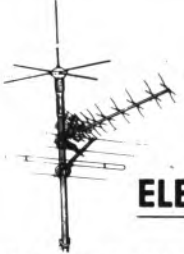
—La circulació, tant amb cotxe com a peu és desastrosa a la part de Lluçmajor a causa de l'estretor dels carrers i de les voravies i a la gran densitat de població que s'hi acumula. El carrer del Exèrcit Espanyol devora Muebles Arenal és molt perillós pels turistes per l'estretor de les voravies i els cotxes que hi estan aparcats.

Una entrevista molt agradable feta a la terrassa de la casa que al carrer Coral te la nostra amiga comuna Regine Grafe. Unes declaracions que ens

aclareixen les coses de S'Arenal que agraden o desagraden als turistes que ens visiten. No oblidem que el Pastor Patze ha conviscut i ha estat consultat

per milers i milers de turistes durant aquest 13 anys de ministeri sacerdotal a S'Arenal.

MATEU JOAN I FLORIÀ

ELECTRONICA

INTERCOMUNICACIO
SONORITZACIO
PARALLAMPS
MAGNETICS I
CLASSICS

ELECTRONICA
—Antenes individuals
—Antenes collectives
—Porters electrònics
—Video telèfon
—Telefonia automovil
—Servei tècnic de T.V.
al taller

SOMOS RAPIDOS...

¿Para CUANDO dice que lo quiere?

TELE-SERVICE
Carrer Salut, 9
Tel. 266357

Per a QUAN diu que el vol?

Lluçmajor

De pint en ample
Una revista en la nostre llengua
Subscriu-ti hi
Carrer Esperança, 2 Lluçmajor

ELECTRICA

F. Ayudarte

Instal·lacions i reparacions
S'ARENAL DE MALLORCA

RAFAEL RAMIS TUGORES, 5
☎ 26 17 38 ARENAL DE MALLORCA

CONSTRUCCIONS J. RIVAS MAS

ESPECIALISTES EN MANTENIMENT D'HOTELS

CANONGE MATEU ROTGER, 25
TEL. 26 48 53

TOP LESS ACUARIO

—MUNT AGRADABLE
Exèrcit Espanyol, 54
Telèfon 266216
S'ARENAL DE
MALLORCA

Català a la radio

Els dilluns a les 9,30 En Tomeu Sbert informa des de S'Arenal.

Els dimarts a les 13,30 a la veu dels pobles, En Mateu Joan informa des de S'Arenal.

RADIO POPULAR ES COSA NOSTRA

Notícies de l'agrupació d'Hotelers

L'Agrupació d'hotelers és sens dubte una de les associacions que més feina fa a S'Arenal en el camp de la promoció del turisme en matèria urbanística, seguretat ciutadana, neteja, i en tot allò que sia en benefici del turista, o serveixi per millorar lo que es de S'Arenal.

Durant molts d'anys han organitzat el Carnaval, concerts i festes. Ara estan preparant la retransmissió de la Loteria del Turista que se farà el pròxim mes de setembre a la Plaça de les Meravelles. En una paraula, tenim com un grup de gent dinàmica i emprenedora que no s'atura de fer coses.

Un dels directius més actius es sin dubte En Pere Canals Morro de l'Hotel Sant Diego, vocal dins l'Agrupació de la part de Lluçmajor. Aquest mes passat, al Bar de Cala Pi va tenir un dinar de treball amb el Conseller de Turis-

me, El Batle de Lluçmajor i el segon Batle. Per part de l'Agrupació En Miquel Vidal, En Pere Canals i un tècnic.

—De què vau tractar a aquesta reunió? demanà a n'En Pere Canals.

—Vàrem repassar tota la problemàtica de S'Arenal: infraestructura, neteja, vigilància... En el que es refereix a urbanisme vàrem parlar de l'autovia de cintura que ja està presuposada. Manca la licitació. Les obres començaran aquest hivern i pareix que duraran uns dos anys. Vàrem parlar de les connexions que l'Ajuntament de Lluçmajor i el MOPU han de realitzar a fi de connectar amb les diferents barriades de S'Arenal, de la peatonització de l'Avinguda Miramar, patonització que segurament arribarà fins a Ca'n Pastilla. Vàrem parlar de la qualitat sanitària de l'aigua de la nostra mar, ja que aquest

estiu, i per diferents causes, ha estat prou contaminada. La solució que tots vàrem trobar fou la de no tirar ni una gota d'aigua, depurada o no, dins la mar. Se parlà també de dotar S'Arenal-Lluçmajor de servei d'aigües pluvials, servei molt necessari perquè l'aigua de pluja forma veritables torrençeres i basses dins el poble.

També parlàrem de la neteja dels Torrents, —cosa que a hores d'ara ja s'ha fet—, i que la neteja dels carrers que aquest estiu és prou deficient. El Batle de Lluçmajor va prometre posar-hi remei contractant agradors.

Se parlà de dotar de fanals moderns els principals carrers de la part baixa del poble, ara que a la part alta en tenen.

—El conseller de Turisme va prometre qualque ajuda?, demanà.

—En Pere Morey va prometre l'ajuda del seu

departament per resoldre el problema de les aigües brutes que surten a l'Avinguda Miramar. L'Ajuntament té el projecte de dur les aigües brutes de més amunt del carrer "Exèrcit Espanyol" directament a la depuradora. D'Aquesta manera queden alleugerits el dipòsit i la bomba impulsora de l'Avinguda Miramar. Això costarà uns 40 milions. Una part dels presuposts la pagarà el Consell de Mallorca.

El Conseller de Turisme va remarcar, tant a les autoritats municipals com a noltros, la importància que té pels arenalers i pels mallorquins tots la indústria turística i ens va animar a fer feina de bon de veres envistes a solucionar els problemes d'infraestructura que encara pateix el nostre poble. Infraestructura que és essencial si volem tenir turisme en quantitat i qualitat.

Un bon element, en Pere Canals. Fou regidor i batle de barri els darrers anys de la dictadura. Va fer molta feina i bien feta en benefici del poble, un home ple de vitalitat, d'idees, d'experiència. Un home que anirà dels primers dins una llista del PSM.

Si el poble ens dona la seva confiança, serà en benefici de S'Arenal, tan per acabar la infraestructura necessària com per aconseguir la creació del nostre municipi. Municipi que és el segon de les Illes en número de llits

MATEU JOAN I FLORIT

NIGHT CLUB

MAKIAVELO

Allò que l'ambient nocturn de S'Arenal estava esperant

El night Club més distingit de S'Arenal, ha reemprés la seva activitat diària

Amb les seves selectes orquestres:
BRUMAS con PALOMA
TRIO RIVERS

Informacions i reserves. Tel. 263257 nits.

PISCINES

**Tratament - montatge -
productes químics -
antialgues etc.**

Energia Solar - Aigua - Calefacció - Gas - Sistemes
d'estalvi d'Energia - Maquinaria de Bricolage
suministros
ARENAL
Amílcar, 18 Telefon 265329 S'Arenal de Mallorca

Disco

TRES VIDEOS - QUATRE BARS
Un conjunt de fonts i plantes que el transportaran a les nits meravelloses de CHIC.

Frente Baleario 3
Playa de Palma

STEAK HOUSE Festival

Especialitat en
carn a la brasa i
pastes italianes

Hotel Festival

Platja de S'Arenal
Sortida n.º 5

Pou de Son Monjo, que dona aigua a S'Arenal i Urbanitzacions.

SOGESUR

Els recursos de l'aigua no són inagotables. És indispensable preservar-los, con-

trolar-los i si és possible augmentar-los
CARTA EUROPEA DE L'AIGUA

Acte de la Crida a Perpinyà

Reafirmació dels Països Catalans

Perpinyà. — Unes mil cinc-centes persones — tres-centes d'arribades del Principat — van participar aquest cap de setmana a Perpinyà a l'acte d'afirmació nacional convocat per la Crida a la Solidaritat i que representà, per a l'àmbit de Catalunya Nord, l'inici d'un procés semblant al de l'acte de Paranimf del 18 de març de 1981.

Dissabte a la tarda, i després d'una ballada de sardanes, diverses personalitats de Catalunya Nord, com ara Joan Becat, representant la Universitat, Joan Pere Le Bihan, en nom de les Bressoles, i el Grup Cultural de Joventut Catalana, van sostenir un debat amb els assistents, al pati del Palau dels Reis de Mallorca, sobre «Situació de l'ensenyament del català», en el qual es denuncià el «ministre d'Ensenyament francès, que considera el català com una llengua estrangera».

Enmig d'un gran flamejar de

senyeres i de crits «Som una nació», actuaren els grups musicals «Noves Veus», conjunt nord-català que inicia la tasca de cantar en català, i el cèlebre «La Trinca». Després, el Grup Cultural de Joventut Catalana, proclamà en una lectura el «Dret dels Catalans», en què es feia una crítica de la reforma de descentralització regional francesa i es refermava la voluntat de mantenir lligams amb la resta dels Països Catalans, convençut com estava tothom de constituir una realitat nacional.

En nom de la Crida, Àngel Colom llegí el Missatge de Solidaritat de Catalunya, País Valencià i les Illes i les nombroses adhesions personals, d'entitats i partit que donaren suport a l'acte.

Amb aquest acte, en el qual participaren totes les forces vives de la catalanitat nord-catalana, hom considera que s'ha consolidat una plataforma oberta de participació pública.

Perque moren tants de turistes a Mallorca?

Per què moren cada dia i al llarg de l'any tants de turistes estrangers durant la seva visita turística a l'illa?

La pregunta, formulada a distints medis relacionats directament amb el turisme, no ha tingut una resposta clara. Damunt el turisme se poden trobar totes les dades, referències, estadístiques i altres menudències que interessin, perquè el sector està superexaminat en totes les seves vessants i damunt la més mínima incidència, però pareix ésser que a ningú se li ha ocorregut determinar les causes que motiven la mort dels nostres visitants.

Les dades que he pogut obtenir emanen de fonts mèdiques que són, al cap i a la fi, les qui intervenen en els casos. S'arriba a la conclusió que per terme mig, al llarg de l'any, cada dia tres o quatre turistes estrangers moren a Mallorca.

Les causes, són naturalment molt diverses.

Des dels d'edat avançada que s'aventuren a realitzar el viatge via aèria obligant el perill que això representa pel seu estat de salut, que s'agrava a l'arribada a l'illa, als que se «suiciden» en canviar totalment el seu règim i norma de vida tot d'una que posen peu a Mallorca.

L'alcohol és una de les principals motivacions dels accidents i socsaires mortals. Se repeteixen les caigudes des de les terrasses de les habitacions d'hotels. Ya casi sense poder-se aguantar drets guaiten i se recolzen a la barana, regularment de poca alçada. Al més petit moviment en falç, el cap els pesa més que els peus i se precipiten per avall. Els que estan ben beguts, sense haver menjat quasi res se llancen a la piscina a la mar provocant el síncope mortal.

Les inspeccions als equipatges dels morts han permès determinar que hi ha turistes que ens visiten carregats d'una sèrie de productes farmacèutics que els serviran per aprofitar totes les hores del dia i de la nit ingerint-los en el moment oportú però que per la contrindicació entre ells constitueixen una mena de «coctel mortal». A la píndola contra els efectes de l'alcohol la segueix la que els

aguantarà espavilats. Més tard un estimulants per estar en forma i al final un somnífer per a poder tancar els ulls un parell d'hores. Així un dia i un altre.

I una d'aquestes nits no se desperten mai més.

Mereix la pena realitzar un estudi en profunditat, un estudi exhaustiu d'aquestes morts? Crec

que sí. Forenses, clíniques, hospitals i metges podrien aportar les dades i referències necessàries.

J.C.S.

“la Caixa” Cada dia més a prop.

Més de 700
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.

Plaça Reina Maria Cristina, 12-B
S'Arenal de Mallorca.

CAIXA DE PENSIONS
“la Caixa”

La Porciúncula, cinquanta anys enrretera

P'en Bressius

Ja us vaig dir que no vaig ésser de la primera fornada d'estudiants, però sí de les primeres. Davant mi n'hi havia hagut sis més. Ara veureu quina era la vida en el nostre internat.

Perquè els estudiants no féssim massa renou i no trencàssim gaires vidres en una paraula perquè aprenguéssim, de menuts, a servir el llum dret, teníem un Inspector, que avui —per una orde que donaren a Madrid— se diu Tutor. El nostre va ser el P. Miquel Ferrer, que al cel sia, que sempre m'ha merescut tots els respectes, per la bona feina que feia amb els allots. Sia aquesta una petita mostra de la meua gratitud. I segons pens de molts d'altres.

Els dematins, quan en el cel no es veia encara cap rima de llum, venia al dormitori i a força de repicar mambelletes conseguia despertar-nos, amb el crit ritual i monàstic de "Benedicamus Dómino", al que tots haviem de respondre amb el corresponent "Deo grátias!". En Toni Cuixa, un company de Campanet, que era tranquil, més d'una vegada provà de quedar dins el llit, amb el cap tapat amb les mantes, més celentent que un buscaret dins el niu, fent com si no hagués sentit res. Davant aquell estornell d'abeurada, el nostre celador se n'arabassà una de bona. S'hi acostà i, alçant una mica el tapament, el m'afinà que el se mirava de coa d'ull. I sense pensar-ho dos pics li trabucà una ribella d'aigua freda... Hauréu endevinat que la medicina fou altament efectiva. Mai més tornà ésser el darrer en pegar coça al llençol.

Com a titines corriem tots al lavatori, on hi teníem una teringa de peus de ribella, elaborats en ferro, pulcrament arreglats, on hi ficàvem el cap dins l'aigua freda... perquè mai en tinguérem de calen-

ta! I amb quatre espolsades tots quedàvem llest i a punt de pastora mia! Els qui no eren tan mariners, però, sols se rentaven la cara com els moixos.

Res de miralls ni de pintes ni de aclaridors, perquè el calaix curt del nostre cap no en necessitava. Res tampoc de cosmètics ni de perfums, perquè tot això estava vedat amb tot el pes de la llei. Així mateix alguns dels qui pretenien de cames primes tenien pasta per fese les dents netes. La meua posició econòmica mai em permeté aquest luxe.

Un condeixable —en Joan Romonell, que acabà sos dies servint a la Marina n'emprava. Jo furtivament, quan ell no hi era, hi anava de puntes, obria el tubet i en xuclava un poquet de pasta, que per a mi era una vertadera llepolia, sobretot per ésser robada. Confíu que el pobret ja m'hagi perdonat aquests dolços latrocinis.

Formats després en dues rigoroses files índies, com si es tractàs de la processó del Corpus, baixàvem a la capella i, després d'unes oracions prou llarguerudes, oïem missa complida, en la que molts becàvem a la vela, amb els ulls cosits per la son, asseguts a uns banquetes de fusta, estrets com dos dits de fil i per afetió sense respata. Els dormilegues, en el becar, arribaven a tenir-hi un cert aire perquè, per poc que es descuidassin, tombaven per enrera, si és que no queien d'esquena. Es clar que la fiscalia es cuidava prou de que ningú roncàs en aquell lloc sagrat. Hauria estat una vertadera indecència!

Un grapat de vegades més —sempre ben arreglats com la processonària d'avui en dia— tornàvem a la capella per a fer-hi uns resos. I al vespre, abans de sopar, no hi mancava mai el rosari, que es cloïa

amb la lletania de la Mare de Déu i la benedicció amb el Santíssim.

Tres eren les menjades rituals, que feiem els estudiants, asseguts a unes llargues taules de llenya del nord, sempre en el més complet silenci. En el dinar i el sopar un lector s'esgargamellava llegint alguna vida d'un sant o un altre llibre de profit. En el berenar mai hi hagué lectura. Teníem els plats i els tassons d'alumini, tots ells enumerats —a mi me tocà el 9— amb els corresponents pitxers també d'alumini per a l'aigua. No vos dic si allà es tallàvem de rama. Llavoràvem més que no una llima nova.

En lloc de camarers o d'"azafates" els estudiants mateixos servíem per torn a la taula. Record que una vegada estava de setmana En Bernat Carbonell, que havia crescut per baix com les pastenagues i que semblava una boteta. Agafà de la cuina una grandiosa palangana estibada d'ous bullits, que havia de repartir per les taules. Amb totes les infules desplegadas, passava p'enmig dels comensals, més seriós que l'escolà de Súger. I no volgué la mala sort que trepitjàs mitja domàti-

ga? Ell i la palangana redolaren per terra i tot el refetor va quedar sembrat d'ous... Tots els companys —sense estar gens ni mica pactats— esclafírem a la una!

Vos he de dir, però, que malgrat els paternals esforços dels Superiors, el llençol ens venia curt i que moltes de vegades no conseguíem posar-nos de mitja panxa. Com que "de misèria tothom sen fuig", durant la recreació del capvespre, feiem una furtiva escapada a la caldera dels moniatos, que bullia per als nostres paquiderms, ran de la soll, "Es Padrinet", que era el pare del P. Joan Rubí, d'Algaïda, que vivia a la casa. Ell, amb un cor de bondados patriarca, feia els ulls grossos, perquè ell havia estat també allot i sabia que "per manca de gargaions xupen bonisses". Ah, polissons —ens deia, pegant-nos un pocs en el "postergo"— ja hi tornam ésser! Amb això volia dir que quedàvem convidats per al dia següent.

Les recreacions del dia eran cinc, ni més ni manco. La primer era després de berenar, que era més bé técnica. Els estudiants estàvem repartits en dos grups. Mentre uns pelaven les patates que haviem de

devorar al migdia, els altres agraven la casa. No us retgíreu si vos dic que amb el serradís que deixàvem podíem granar al dia següent. D'aquesta manera conseguíem tenir "neta" tota la casa en manco de mitja hora.

¿Quien eren els nostres jocs? Hi havia de tot, segons les temporades. Jugàvem a bolles i a baldufa, a "escondite" "planto" o a "montepiola", a banya, a l'osset o a "raia" i altres per l'estil, que cadascú portava el seu pooble. Però també hi havia balons. L'Any 1932 el P. Antoni Frontera ens dugué d'Estatos Units una pilota i el reglament de "basket". Ho provàrem i ho tornàrem a provar, però a tots ens semblava més bé un joc per a les nines. I el "basket" va quedar mort. Més tard va tornar reprendre. Però jugàvem sobretot a fútbol. No vos podeu imaginar si en gastàvem d'espardenyes, i entudàvem de corregudes. Cadascú treia tot l'estam i jugava amb cos i ànima. No era necessari vendre ni comprar punts a ningú. Jugàvem... per jugar. I això era molt sanitos i bo.

El dijous a capvespre teníem una passejadeta a

part o banda de les nostres rondalles. Un dia afinàrem un eixam d'abelles al Munt d'Arena, darrere els Sometes. Tiràrem junta general: L'hem d'agafar o no l'hem d'agafar? Us diré, de passada, que aleshores tenien a la Porciúncula una vertadera indústria d'abelles. El P. Bartomeu Verger n'era el gran mestre, que arribà a cuidar-se de més de trenta rucs o "caieres" i que la mel ens donava un bon compte a la taula! En Miquel Muntaner, més agosarat que En Juanet de l'onso, va dir la darrera paraula: hi hem d'anar! I jo l'agafaré...

S'organitzà l'expedició entomòloga, amb tots els ormeigs necessaris. I partírem amb més illusió que si anàssim a conquistar les batueques. Aribats al camp de batalla, En Miquel agafa una "caiera" buida, que duia a posta, se la posa damunt el cap, s'acosta sigilosament i es posa ben davall la sabina, on hi penjava l'eixam talment un raïm madur. Quan cregué arribat el moment oportú, amb un cop de veu, que més bé semblava del Cid Capejador, cridà al company que es trobava ja dalt l'arbre: "Espolsa..." Ell creia que seria talment una toronja madura, que cauria mig esclafada, pel seu propi pes. Però "uns comptes fa s'ase i uns altres es tragiñer". Les abelles, que no sabien gens de mallorquí, no compregueren la seva actuació. S'escampà l'eixam, es desplegà en orde de batalla, bronziren els menuts insectes, brandant les seves llances verinoses i, enmig d'una remor fonda i prou amenaçadora, atacaren el temerari invasor... El resultat final va ser 1 a 0 a favor dels himenòpters, que a mes lluitaven en camp propi! En Muntaner rebé fiblonades en totes les parts visibles i invisibles del cos. Fins i tot hagué de pendre medecina.

RESTAURANT MONTEBELLO

Bodes, comunions, banquets

Preus especials per a dinar de companyonia

Menú nins comunions a mitat de preu

Grans jardins-tenis- futbol sala-jocs infantils-piscines

Urbanització Les Palmeres. Carretera del Cap Blanc. Telèfon 265020

HOTEL PLAYA GOLF

BOTIGA DE
SOUVENIRS
OBJECTES
DE REGAL

PERRUQUERIES
DE
SENYORES
I CAVALLERS

INSTITUT DE
BELLESA
SAUNA-MASATGES
BEAUTY FARM

CTRA. ARENAL, 366 - TEL. 261824 - PLAYA DE PALMA (MALLORCA)

De L'AVUI

La campanya

Llegeixo a «Sábado Gráfico» un article de José María González Ruiz que parla del futbol. En un moment determinat diu: «... deporte llamado primero «balompié» y después, con influencia irresistible británica, «football», que, escrito en nuestro idioma, dio por resultado el antihispánico vocablo de «fútbol». No vull fer cap crítica personal a González Ruiz, sinó fer veure com actua l'inconscient, sovint en persones de bona voluntat. Qualifica el mot «fútbol» de «antihispànic» senzillament perquè el troba «anticastellà» i és cert. El que passa és que des de Catalunya el plantejament és un altre. Nosaltres no diem «fútbol», sinó «futbol» (accentuant el «bo») i no tenim cap problema. «Fútbol» és anticastellà, això sí, i la gent pronuncia «fúbol», «fúrbol», «fúmbol», el que sigui per tal d'evitar les consonants «tb». Però els catalans podem dir sense cap dificultat «fúbol», com diem oratjol, betzol, llebetjol, traguixol, etc. De la mateixa manera que del subsòl en diuen subsuelo; consol, «consuelo»; bunyol «bunuelo»... el futbol l'haurien hagut de transformar en «futbuelo» i ja no seria «anticastellà».

On anàvem: per a ells és «normab» que l'hispànic sigui el castellà, i per això el català es troba en una situació que no és normal a Catalunya, i als Països Catalans. I també per això és urgent —per als de dins i per als de fora— la campanya per a la normalització lingüística impulsada per la Generalitat.

El reconeixement del català com a llengua pròpia de Catalunya no pot quedar-se en una formulació teòrica. Ja s'han adherit a la campanya uns 500 Ajuntaments, i això és molt,

però no ho és tot. És en la pràctica que hem de «normalitzar-nos»: Ajuntaments, ciutadans, botiguers, empresaris, entitats, escoles, funcionaris... Si, en les presents circumstàncies, no som capaços de practicar el que se n'ha dit «bilingüisme passiu», deixem-nos de discursos i d'abrandaments ocasionals i estèrils. En un imprès gironí llegeixo que «és natural que si algú no sap contestar-nos en català ho faci en castellà»; però si entén el català no hi ha cap motiu perquè el seu interlocutor passi a parlar-li en castellà. El bilingüisme passiu pot ser un gran instrument de normalització, ja que d'una banda evita problemes al castellanoparlant que no se sent segur del seu domini del català i es trobaria violent si hagués de servir-se'n per una pressió social, i d'altra banda facilita la integració, perquè la pràctica passiva és la millor escola que pot tenir un adult; sentint-lo molt sovint, en boca de persones diferents, s'hi familiaritza sense adonar-se'n i pot arribar a parlar-ho sense cap sensació d'incomoditat. L'expressió «bilingüisme passiu» em sembla poc afortunada, i més m'estaria dir-ne «monolingüisme comprensiu», però el que compta és que, al meu parer, aquest 1982 ha de ser la nostra prova de foc individual i col·lectiva. Com podríem considerar-nos catalans normals si no ens decidíssim a parlar normalment el català?

La campanya no «és» de la Generalitat. La Generalitat proporciona unes orientacions i uns serveis pràctics. La campanya és nostra, com ho serà l'èxit o el fracàs.

Josep M. Espinàs

De L'AVUI

A la festa d'Elx

No em fa vergonya confessar-ho: la primera vegada que vaig passar la frontera —a la vella duana de la Jonquera—, vaig creure que havia entrat a França. Una França, això sí, on hi havia una «terra catalana», com deia la propaganda turística. Jo era una de tantes víctimes de la mistificació històrica que ens havien imposat. Hi ha qui encara creu que França comença més enllà de Perpinyà... i ignora Occitània. De mica en mica, però, anem identificant el peix viu de la veritat dins les xarxes administratives.

Ens han obligat a fer un difícil i lent aprenentatge del que hauria de ser coneixement natural —ja escolar— dels Països Catalans. La ignorància ens afecta tots: la gent del Principat, de les Illes, del País Valencià, de la Catalunya Nord som protagonistes de la mateixa obra, però no «assagem» prou junts. Només tractant-nos amb més continuïtat i profunditat podrem assegurar-nos que interpretarem els «papers» correctament.

Recordo els esforços que feia Joan Balles-ter i Canals per a dur a Barcelona grups de joves valencians, per tal d'establir lligams. Ara, els Cercles Culturals dels Països Catalans que significativament tenen la seu barcelonina al 280 del carrer de València —han organitzat un viatge al País Valencià amb motiu de les festes del misteri d'Elx. No cal dir que el misteri justifica, per ell mateix, l'anada a Elx, encara que hom sigui suec, perquè aquesta representació dramàtica de la mort i l'assumpció de la Mare de Déu és una obra única i d'interès universal. On trobaríem una

representació a càrrec de la gent del poble, íntegrament cantada, amb música antiquíssima i mantinguda des de fa més de sis-cents anys? El que passa —i això no afecta tant el suec com a nosaltres— és que els versos són un testimoni medieval de la llengua catalana a Elx. Però no és el misteri, només. És un viatge en autocar que farà parada i fonda —gastronòmica i cultural— a l'Albufera, a Santa Pola, a l'illa de Tabarca, a Torrevella (havaneres), a Guardamar —darrera població de parla catalana— a Alacant, Calp, Dénia, Xàtiva, Castelló... Els expedicionaris seran acompanyats i informats pels nacionals de cada indret i, en algunes poblacions, hi haurà sopars de germanor amb el suport de regidors i consellers de cultura. I parlant d'àpats: és ben poc usual que en un programa de viatge ja hi consti el que es menjarà. Resulta que al Saler han previst amanida, entremesos, all-i-pebre, graellada de peix, sindria i meló; a Dénia, moixama, amanida, mariscada, arròs a banda, gelat i fruita, etc. I no tan sols es farà «cultura»: s'han programat banyes a les platges.

Felicito els organitzadors pel plantejament d'aquest viatge en ple mes d'agost. Es proposen, a la catalana, allò del «instruir deleitando». Si aconseguixen de fer un viatge que sigui, al mateix temps, seriós i divertit, hauran obert realment un nou camí que cada vegada pot ser més freqüentat.

Josep M. Espinàs

De L'AVUI

Un mestre

Davant la incomprensió que alguns personatges exhibeixen davant el fet lingüístic català —i encara més: davant la seva agressivitat —convé de tant en tant recordar que hi ha casos ben significatius de l'esperit contrari. Potser el lector redondarà que ja fa temps vaig citar un porter barceloní, d'origen andalusí, que s'havia dedicat a estudiar català i havia esdevingut una lliçó per a tots els veïns.

Ara vull exposar el cas d'un mestre d'E.G.B., andalusí d'Almeria, que si no m'equivoco s'estrenà a Balsareny. Al cap de tres anys torna al seu país, no pas per sentir-se «refusat» per Catalunya, sinó perquè s'ha de traslladar a Andalusia a formar-hi una família. I hi torna convertit en un catalanòfil, segons ens demostra l'editorial que ell mateix signa a «Sarmant», butlletí del Centre Cultural de Balsareny. En copio uns paràgrafs.

«No sentir-se estranger en una terra vol dir participar-hi de tota la cultura. No n'hi ha prou de dir «sóc català». No podem dir això si no hi estem del tot integrats, i aquesta integració passa, sense cap mena de dubte, per la llengua». «Les persones que van arribar a casa nostra abans de la gran emigració s'hi han integrat. No podien ser sempre forasters en una terra on volien viure. Quan es va produir, però, la gran emigració, la gent que arribava no sentia la necessitat d'integrar-se. Les grans ciutats-dormitori, els «getthos» que es formaren... amb l'ajut dels mitjans de comunicació, tot plegat va fer que no es trobessin amb cap altra cultura». «Així, van haver de

ser els catalans els qui s'havien d'adaptar a les noves gentes que arribaven; els catalans, els qui van haver d'assimilar la cultura que els altres portaven».

«Es molt difícil fer tornar enrera aquest procés.

Qualsevol solució passa per l'escola. Cal una escola totalment catalana, en la qual tots els nens participin d'una mateixa comunitat; però això sol no és suficient. Ha de tenir una projecció en la vida social: el nen ha de veure la utilitat i la necessitat d'expressar-se en català fora de l'escola. Si no, arribarem al mateix estat d'abans: el català fora una llengua «que només serveix per a l'escola». És molt trist veure que una cultura que ha estat colonitzada va quedant reduïda a un fet folklòric, va tornant-se una cultura morta».

Això ho diu Alfons Robles, el mestre andalusí de Balsareny, que acaba dient: «Han estat tres anys de viure a Catalunya. He fet per manera de participar en tota la cultura d'aquest poble, i penso que he arribat a punts d'identificació extraordinaris. I aquest fet mai no m'ha creat la necessitat de deixar de banda la cultura que ja portava; encara, si per cas, me l'ha enriquit. M'agradaria que d'aquí a uns anys, quan torni un dia, em pugui expressar en aquesta llengua meravellosa, com totes les llengües que donen vida a un poble. Adéu-siau!»

A reveure i a reescollar-te, amic.

Josep M. Espinàs

POLLASTRES ARENAL

TRASSIMENO, 41 (DAVANT EL SUPERMERCAT COP)

POLLASTRES A L'AST PER ENDUR-VOS A CASA
TELS. 261352-265007

MERCERIA L'ESPERANÇA

CONFECCIO I MUNTATGE DE CURTINES

Carrer Salut, 18. Teléfono 26 54 09.

GELATERIA CONSUE

Tota casta de gelats i pastes per mullar-hi
C. Maria Antònia Salvà, 6
Teléfono 265428

COMIDA RAPIDA ECONOMICA
FAST FOOD

KING'S FRIED CHICKEN
ESPAÑA

el exquisito pollo frito rebozado

Recien hecho
Listo para llevar
To take away
Zum Mitnehmen

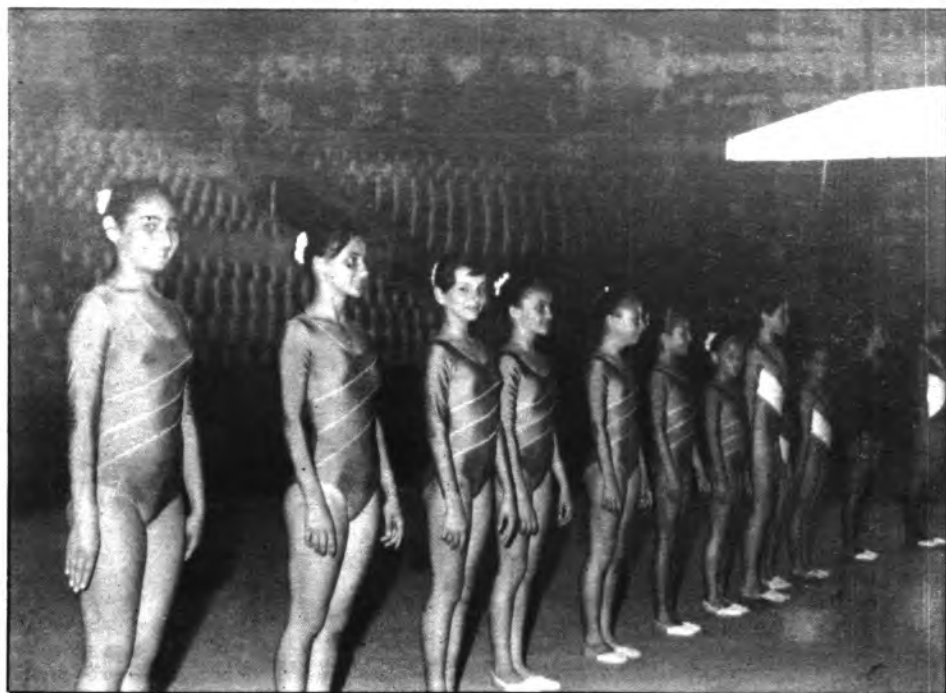
Tel. 26 65 62
SALIDA 7

King's

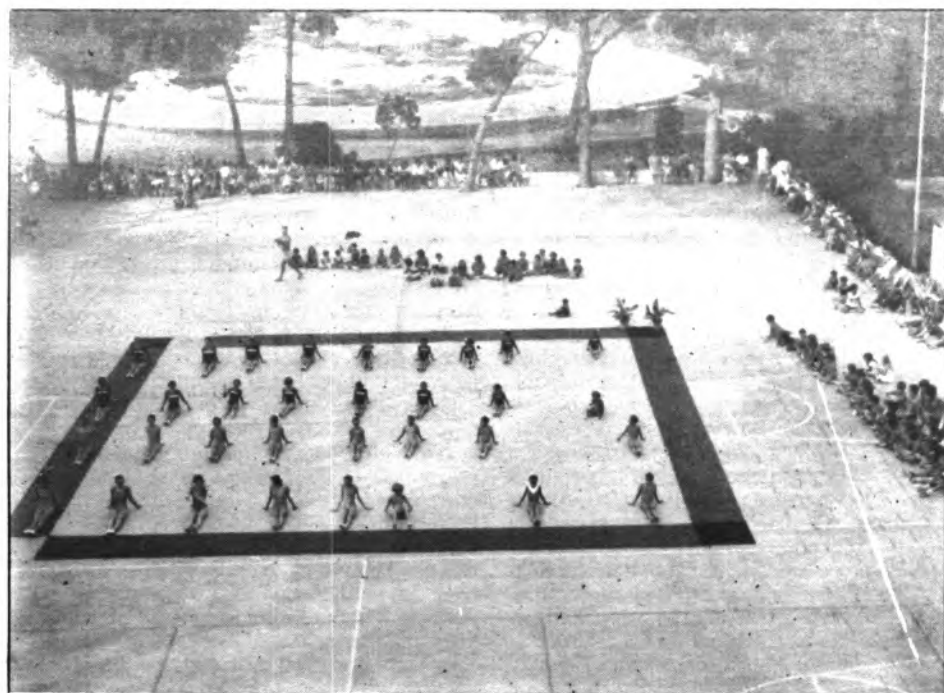
Argenteria i Rellotgeria

MARINA

S'Argenter de S'Arenal Carrer Salut, 21

Equip de Gimnàstica Rítmica Deportiva del Col·legi de la Porciúncula. Totes les que el componen viuen a la zona compresa entre Ca'n Pastilla i S'Arenal.

Demostració de Gimnàstica Rítmica al Festival de Clausura del Curs 81-82 a la Porciúncula.

Trofeu Primavera de gimnàstica rítmica

ELS PREMIS EN QUASI LA SEVA TOTALITAT FOREN COPATS PER GIMNASTES DEL COL·LEGI DE LA PORCIÚNCULA DE S'ARENAL DE MALLORCA

El 22 del Juny passat, organitzat per la Federació Balear va tenir lloc la competició de gimnàstica rítmica. Vet aquí com es repartiren els Trofeus.

CATEGORIA ALEVI (de 7 a 10 anys): Medalla d'or a Mans Lliures, Medalla d'Or a Corda i Trofeu 1er. de la Classifi-

cació per a Edelweis Farrés; i Medalla de Bronze en Coda i Mans Lliures per a Elizabeth Rodriguez; gimnastes totes dues de la Porciúncula.

CATEGORIA INFANTIL (D'11 a 14 anys): 1er. 2on. i 3er. en Mans per na Magdalena Font, Marilí Hiros i Joana Mut res-

pectivament; 1er. 2on i 3er. en Masses, Marilí Hiros, (cercol), Magdalena Font (cinta) i Joana Mut (Corda), respectivament; i Trofeo de la classificació general per a Marilí Hiros; totes elles del col·legi de la Porciúncula.

CATEGORIA 2na. (de 14 anys en amunt): Maria del Carme Garcia va quedar 1a. en Cinta i 2na. en Mans Lliures i Masses. També estudia a la Porciúncula.

Per altre banda, en Jocs Escolars i Rítmica, celebrats el 30 de Maig passat dins les instal·lacions de Col·legi de Sant Josep Obrer de Ciutat, quedaren classificades en 1er. 2on. i 3er. lloc de la Categoria Infantil, Na Marilí Hiros, Na Magdalena Font i Na Joana Mut a la vegada que N'Edelweis Farrés, Na Francesca Mojer i N'Elizabeth Rodriguez les quals quedaren classificades en 1er. 2on i 3er. lloc respectivament, dins la categoria Aleví.

Totes les Medalles dels Trofeus d'enguany estan en mans de gimnastes del Col·legi de la Porciúncula, les quals tenen el seu domicili a la Zona de S'Arenal i el Coll d'en Rebassa.

No és molt aventurat, per tant, esperar que el pròxim campionat Balear, a celebrar el proper mes d'Octubre, que servirà com a selecció pel Campionat Estatal que tindrà lloc a València, siguin les Gimnastes de la Porciúncula les qui representin el nos-

tre País, com feren ja l'any passat a Pamploma.

Posats en contacte amb l'entrenadora del grup, Lola Miró, hem obtingut aquestes breus declaracions:

L'entrenament és variat i constant. Un pròxim curs de Gimnàstica Rítmica tindrà lloc durant tot el mes d'agost, al Col·legi de la Porciúncula, obert com se suposa a tota gimnasta interessada en aquest bell deport. Les interessades pel horaris i altres detalls poden telefonar al telèfon del centre 260002".

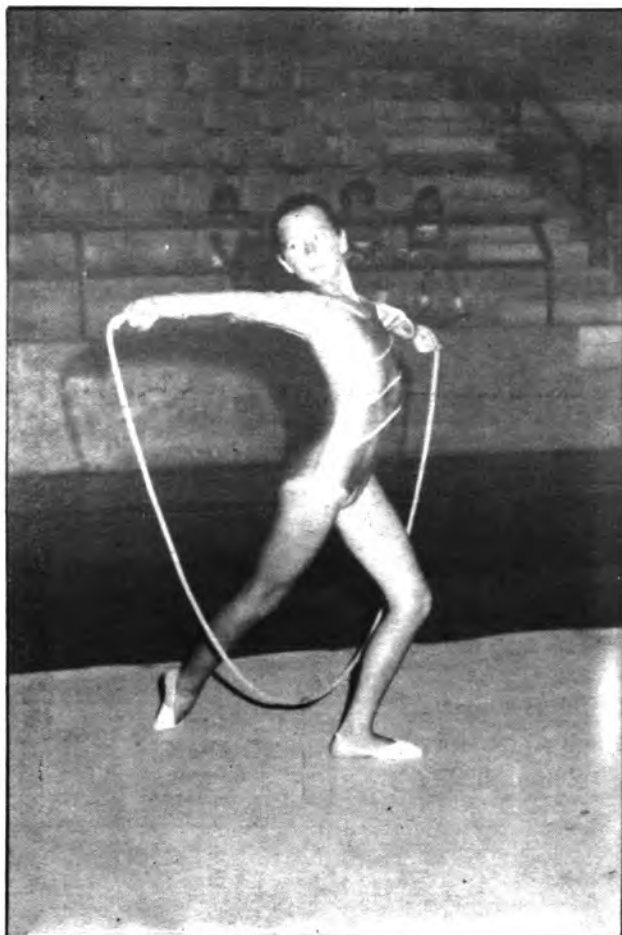
"El maig del 82 se va complir un any del nostre debut en Rítmica i duim obtingudes 68 medalles i 9 trofeus. Hem pres part als Campionats d'Espanya després del Campionat de selecció de les Illes... I la deixam al front del Quadre de Gimnastes entre sons de música i bells moviments rítmics".

"Només ens manca afegir allò que el lector desxondit haurà endevinat. Que S'Arenal de Mallorca és la seu de la Gimnàstica Rítmica de les Nostres Illes. Estam tots idò d'enhorabona.

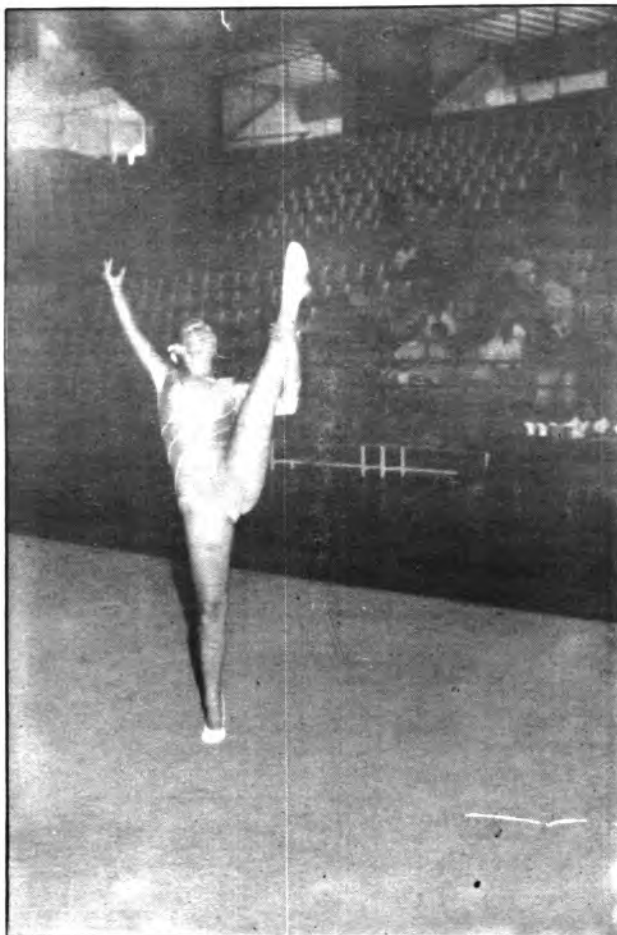
De fet la T.V.E. i les ràdios nacionals i locals ja s'interessaren per nosaltres i per aquestes joves gimnastes nostres amb motiu dels Campionats Nacionals de l'any passat.

Que segueixi la ratxa!"

Col·laboració especial:
ADOLF DE VILLARROYA

EDELWEIS FARRÉS (Porciúncula), Campiona infantil del Trofeu Primavera i dels Jocs Escolars 82.

MARILÍ HIROS MORENO (Porciúncula), Campiona del Trofeu Primavera i dels Jocs Escolars 82 en 2na. categoria.

Pensar en veu alta

NO M'AGRADA GENS:

- Fer moltes de reunions i seguir... desunits;
- Demanar ajuda, i rebre... paraules de compassió;
- Escollar les notícies, i sentir... un rosari de desgràcies;
- Anar molt aviat, i fer... poca via;
- Sortir a nadar i perdre... la roba;
- Anar al mercat, i sor-

- tir amb... la cartera buida;
- Formar part de l'orquestra, i tocar... les conseqüències;
- Assistir al concert, i sentir... molts de crits;
- Anar a veure el futbol i trobar-se amb... una guerra;
- Obrir les finestres, i que hi entri... la contaminació;
- Obrir el cor, i rebre... repinyades;

- ... i moltes de coses més.
- M'AGRADA MOLT:
- Prendre una copa amb el gust de... l'amistat;
- Cercar companyia, i rebre... col·laboració;
- Anar tira, tira, i arribar... a temps;
- Fer sport, i trobar... la salut;
- Anar a comprar coses, i recollir... somriures;
- Formar part d'un

Per Gregori Mateu

- grup, i seguir essent... jo mateix;
- La música que canta, prega i... riu;
- Les competicions sportives amb el reglament de... l'amistat;
- Respirar sovint l'aire net i pur de... l'alegria;
- Tenir sempre obertes les finestres del... meu cor;
- ...i moltes de coses més.

GREGORI MATEU

Pregaria franciscana

Senyor, feis de mi un instrument de la vostra pau!
On hi hagi odi, que jo hi posi amor.
On hi hagi ofensa, que jo hi posi perdó.
On hi hagi discòrdia, que jo hi posi unió.
On hi hagi dubte, que jo hi posi fe.
On hi hagi error, que jo hi posi veritat.
On hi hagi desesperació, que jo hi posi esperança.
On hi hagi tristesa, que jo hi posi goig.
On hi hagi tenebra, que jo hi posi llum.
O mestre, feis que no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès com comprendre;
ser estimat, com estimar.
Perquè és: donant que es rep,
perdonant que s'es perdonat,
morint que es ressuscita a la vida.

Causa principal de les malalties mentals

L'alcoholisme augmenta a la Comunitat Econòmica Europea

El Parlament Europeu demana una campanya de prevenció

Joan Nogués
Brusel·les. — L'abús de les begudes alcohòliques és responsable de més malalties mentals als deu països de la CEE que cap altra de les causes, segons un informe del Parlament Europeu que demana als governs membres l'adopció de mesures concretes per a prevenir aquesta «plaga social». La taxa més alta que enregistra l'estudi es dona a Dinamarca, on un quaranta per cent de les malalties mentals tenen origen en l'alcohol.

Deixant de banda els milers de ciutadans de la CEE (no hi ha dades exactes) que cada any moren víctimes de la beguda, el mapa de l'Europa de l'alcoholisme creix arreu: a Escòcia, més d'una quarta part dels infants a càrrec dels serveis socials provenen de famílies que abusen de la beguda. A Irlanda, la compra de be-

gudes alcohòliques suposa el tretze per cent de les despeses totals de consum. A Itàlia, la cirrosi de fetge ha doblat en els darrers vint-i-cinc anys.

El consum d'alcohol pur per habitant de la comunitat ha augmentat en els darrers trenta anys, el tres-cents per cent a Holanda, el dos-cents per cent a la República Federal d'Alemanya (on un milió i mig de persones són considerades alcohòliques crònics), i percentatges que varien entre el quaranta i el setanta per cent entre els altres membres dels deu.

La Comissió del Parlament Europeu autora de l'informe demana als Estats membres l'execució d'un gran estudi comunitari, i l'adopció d'una campanya nacional i continental. La comissió es manifesta contrària al vell mètode que consisteix a augmentar els impos-

tos sobre l'alcohol. L'experiència prova que aquestes mesures només porten els bevedors a decantar-se cap a productes més barats i, sovint, més nocius.

El Parlament s'ha pronunciat perquè les taxes fiscals existents siguin destinades a finançar campanyes d'informació a les escoles i entre el gran públic, i es faci un estricte control de la publicitat de begudes alcohòliques. Segons l'estudi, en la dècada dels seixanta, alguns cregueren que l'alcoholisme cediria terreny amb l'extensió d'algunes drogues «oves», com la marihuana. En realitat, no solament no ha cedit, sinó que s'ha estès entre altres capes de la població, especialment els joves i les dones, en ser un producte «legal», universalment disponible i relativament bé de preu.

L'estudi afirma també que

sembla haver-hi una relació directa entre el creixement de l'atur i el de l'alcoholisme. Una enquesta feta a la regió escocesa de Strathclyde, on l'enfonsament de la indústria tradicional (tèxtil, siderúrgica i naval) ha elevat la taxa de desocupats al seixanta per cent de la població activa, demostra que un de cada deu treballadors sense feina pateix malalties orgàniques greus lligades a l'abús de la beguda.

El consum etílic, està també augmentant de manera alarmant entre els joves, i s'estén entre els adolescents, sotmesos a una forta pressió social i publicitària. La beguda constitueix un refugi, una fugida d'una societat que no els accepta, i que ells defugen; una societat construïda sobre uns valors de competència, amb un mercat d'estudis i de treball cada volta més difícil.

Centenario "Sa Nostra"

1882

1982

1882

1982

Un Siglo 100% Balear

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

Bar Restaurante

Club Bahía

Especialitats
Peix fresc
Carns de Girona
Plats típics mallorquins

S'ARENAL DE MALLORCA

BAR TIRO

LOCO

Especialitat en: Paelles i cuina casolana i internacional.

Carrer Bellamar, 7
(devora l'Hotel Balmes)
Ca'n Pastilla.

Elegía a uns llavis freds

Lúgubrement el cor perdé la nit,
un crit de desesper trencà l'albada,
el gall cantà escanyat un salm d'adéu
mentre portava el vent roses marcides.
No vaig saber estimar! fredes les mans
inútilment perderen el contacte;
no eren aquells ulls sols els teus ulls,
dintre el teu cos altre vaixel solcava.
Dins el silenci teu, sol, en vaig perdre
cercant pels teus carrers un sol desig;
cada somni volgut era sols somni,
cada onada del cos sols desesper.
Quan el vent angoixós semblà enfonsar-me
dintre el mar enfurit del meu fracàs,
uns llavis vaig cercar on aferrar-me
i en posar-hi els meu bes, foren els meus.
Un crit de desesper trencà l'albada,
un gall cantà encanyat l'últim adéu.

*Poseia de Miquel Oliver,
guanyadora del premi
"Reina Amàlia" del
Ministeri de Cultura.*

Es parlar dels mallorquins

Pels mallorquins mos és i la seva jerarquia.
Sa nostra llengua parlar; Sa nostra llengua molts
per tant, ens agradaria /creuen
la volguesin respectar. no importen especificar,
és una mescla de frases
català i valencià.
Avui ja és oficial la parla de nostra illa
pel seu valor cultural La raó des parlar nostre

no és el fer-nos entendre,
és conceixer la gramàtica
què és sa força verdadera.

Per tant a escoles públiques
s'ensenyança s'imposà.
S'ensenya es parlar nostre
Com altres d'Espanya hi ha.
ESCANDELL

Sa raça humana

Sa nostra societat
està ben estructurada;
amb una línia marcada
per anar a l'eternitat.

Tenim sa línia marcada
per esser bon cristià
Ses Taules Déu entregà
a Moises com a comanda.

Mos conforta sa creença
de la Divina Escripura,
i tenint vida futura
també serem més eterns.

Per què dins sa raça humana
tot està perfeccionat?
Amb els sagraments lligats
tendrem sa vida més sana.

Com a cristià que som
tothom aconsellaria
seguir els consell de sa
/Biblia
perquè pecadors tots som

Ara ja em vull despedir
sense ningú criticar,
si jo també sé pecar,
també me sé arrependir.

ESCANDELL

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____

Adreça _____

Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ Anual 600 ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Enviaré l'import { Taló n.º _____
Gir Postal _____

Signatura, _____

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres,
132, s'Arenal.

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

FERRETERIA DEL BRICOLATGE ES PONT

PINTURES
MARINES
VALNAUTIC

Ferreteria en general

LLOGUER DE:

Compressors Hormigoneres

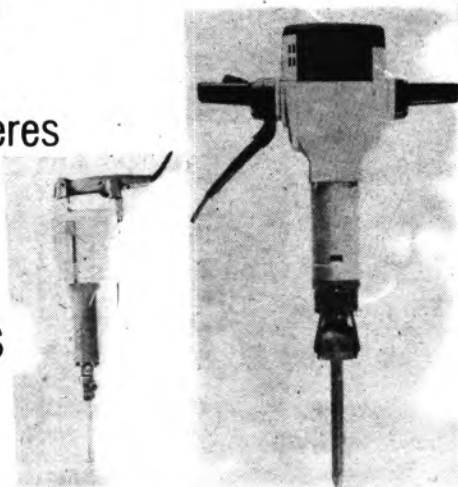
Grups electrogens

MAQUINES DE

DISCO, ROZADORAS

Motocultors

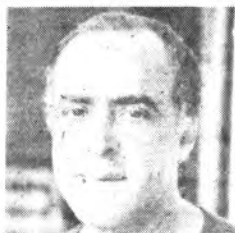
C/. Militar, 282

LE RACIM

RESTAURANTE

Especialitats: Couscous,
cuina internacional i francesa.
Carrer Horacio, 11
Telèfon, 263553.
Ca'n Pastilla.

LLOGUER OSA 250
MOTO CROS
VESPAS - VESPINOS
Bom.
RENT
MOPED SCOOTER
CA'N PASTILLA TEL. 26 68 84

ELECTRO TUR

INSTALACIONS ELECTRIQUES
INDUSTRIAL
MONTATGES ELECTRICS
ENERGIA SOLAR
FOTOVOLTAICA CALORIFICA
AIGUA CALENTA I LLUM
ANTENES COLECTIVES
PORTERS AUTOMATICS
PRESSUPOSTOS
Telèfon 260171

RESTAURANTE

Piscis

Cuina casolana
Bodes, comunions i al-
tres banquets.
Carrer del Gran i
General Consell
(devora l'Hotel Bahía
de Palma)
Tel. 264253.

Sbertades Esportives

Per gentilesa de l'Agència d'Assegurances Mare Nostrum

El "Torneig Son Verí", de petanca ha estat un complet èxit. Les partides han resultat molt lluitades. Eliminatòries primeres en el "Camp Roses" i les següents a les pistes oficials del club, al carrer Cabrera.

Per part del Son Verí hi participaren les tripletes que segueixen: Borrás-Mora-Crespí; Coll-Quintana-Oliver; Mira-Hidalgo-Cardell; Vera-Crespí-Quintana II i Bergas-Manetti-Alvarado. Les dues darreres tripletes citades foren les que millor jugaren.

En l'esmentat torneig que per cert es féu en la desena edició, el Club Petanqué S'Arenal hi participà en 5 tripletes. Totes dugueren molta mala sort perquè no passaren de la primera eliminatòria. Segueix com a president del club del carrer Salut, Joan Bennasar.

Diuen que han dit que es rumoreja que en Sebastià Mas vol tornar ésser es president de l'anomenat club petanquí. Noltros no hem pogut conversar amb ell. (Però "cuando el río suena, agua trae"). Sebastià Mas sempre fou un president molt animós i empedredor.

Les tripletes del S'Arenal que han press part en el "Torneig Son Verí" han estat Arrom-Ibergallartu-Granados; Vizcaino-Fernández-Titos; Oliva-Sánchez-Fructuoso; Hurtado-Camacho-Torres; Moyá-Pérez-Mas. Lo important és participar. Endavant petanquistes del C.P. S'Arenal.

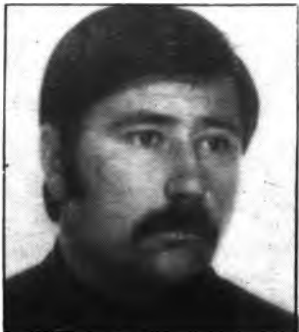
I canviem de tema. En futbol i amb motiu de les festes populars pasades s'enfrontaren 4 equips locals. Va ésser guanyador el "Banc de Bilbao". ¿De què jugava el director Trobat? Diuen ses males llegendes que el tengueren a sa reserva. Ja ho val...

En Josep Dols segueix

com entrenador de l'Unió Esportiva S'Arenal. Però hi ha nous enfocaments. Han començat a treballar. Ja entrenen. No hi va haver presentació de la plantilla com altres temporades. Però sembla que la cosa funcionarà millor que en anteriors etapes.

Gent jove vol s'entrenar. I joves arenellers. Molt important. I jugadors que puguin entrenar tot l'any. Més important encara. Ses coses esperam que aniran millor, com hem dit abans.

De totes maneres sa presentació oficial segur

Sebastià Alós Ramonell, president del "Club Quin-Fum-Fa Fa-un-Fum-Fi", d'es carrer Menorca.

que es farà. Lo que passa és que "no estan todos los que son ni son todos los que están".

El Parròquia Arenal i el Lactància treballaran units al primer equip. Ja era hora d'unificar.

Es metge Bernat Roca serà qui cuidarà de la Selecció Espanyola, de boxa amateur, en lo que es refereix a serveis mèdics, en la confrontació Espanya-Argelia, de dia 24 de setembre pròxim.

Conversarem amb es tesorier del U.D. S'Arenal, en Miguel Mas Joan. Diu s'encarregat d'es duros que enguany sa gent està interessada amb ajudar. Bastants d'hotelers han col·laborat. Falta que els altres hotelers, els que encara no han aportat res, també facin efectiva la seva ajuda.

Un equip que trionfi en una categoria important es converteix automàticament en un camp de promoció de la zona. I si no, mirin a Cala Millor, amb el seu equip el Badia. Ja el tenen a III Divisió Nacional.

En Toni Pastor, president del C.F. Brasília segueix tranquil. No diu res no promet res, i per tant faci lo que faci l'equip en el campionat de III Regional haurà de ésser conforme. El Brasília un equip simpàtic que no té ni crea problemes. Però...

Fa un parell d'anys hi hagué bulla i grossa. Assumpte d'horari per a jugar partits oficials. Una vegada, el Brasília, volia emprar ses xarxes del S'Arenal, que havia jugat avans. "Mecatxis", "redell", va dir en Toni Martí, que llavors era cosa grossa del club areneller, i "ni corto ni perezoso", va i retira ses xarxes. I què vos pensaveu? Ell! ses xarxes són del S'Arenal. Això i altres coses. Però ara ses relacions son bones. ¿No faltaria d'altra!

Per cert en Josep Pérez Castillo i en Toni Martí no s'han enfadats ni res amb allò de voler pegar un cop i aconseguir "es mandos" del S'Arenal. Prefereixen anar amb so "yate" "a medias" i "n'agafen de peix". A tonelades, diu en Martí...

Per cert es "yate" l'han pintat ells dos, en Pérez Castillo i en Martí Llitra. Per no donar res que guanyar a Rafel Heredia. Es duen títria...

En es Club Náutic S'Arenal s'ha acabat s'informació. En Jaume Rosselló Fullana sempre un bon informador de tot lo que passava per dins es club pareix que està enfadat o ha acabat es "gas". No diu ni pruna. ¿Idó que faren? o cerca altres fonts d'informació o no escriure.

Es metge Bernat Roca Garcías, fent revisió mèdica a N'Alfredo Evangelista, a Ciutat. (Foto Joan Ferrer)

I lo bó, lo positiu e interessant és que el club marítim segueix organitzant regatas i proves. Què feim senyor Rosselló? Ala, endavant. Es socis, els deportistes de la mar se mereixen més bon tracte i més ampla informació.

En Miguel Cardell Caldera, l'amo d'es Restaurant de Cala Pi, està tot entusiasmat amb unes festes populars a Valgonera, Es Pas i Cala Pi. Son des de dia 30 de juliol a dia 1 d'agost. Concursos de Pesca, petanca, verbenes, carreres a peu, de natació, castells a s'arena, pal ensa-

bonat i altres coses. Cala Pi "la de la playa encantada" està d'enhorabona. Feste i sarau per llarg...

Fins el proper mes, amables lectors.

SBERT

AGENCIA D'ASSEGURANCES A S'ARENAL MARE NOSTRUM

Carrer d'en Bergues, 50 Tel. 265374

ESPIGARES

REPARACIO I VENTA

Tota casta de bicicletes i ciclomotors

Netetja de radiadors

Carretera Militar, 118

Teléfono: 26 35 56.

GUARDERIA PETITÓ

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

Primer amistós a "L'Antoni Roses"

U. D. Arenal, 3 - C. D. Llucmajor, 1

Capellà (ex balearic) primer fixatge de la temporada

Dins del programa de les festes populars de S'Arenal va tenir lloc el tercer diumenge de juliol un partit de futbol ben interessant entre l'equip que dirigeix el bon entrenador Pep Dolç i el C.F. Llucmajor.

Al final dels 90 minuts s'arribà amb una avantatge ben clara del llogater del Camp Antoni Rosses, si be en aquesta ocasió el que manco contava era el resultat. Els gols locals foren aconseguits per

N'Amengual, dins la pròpia porteria, Zamora i Juan Manuel, essent N'Aleixandre l'autor del gol visitant.

U. D. Arenal: Tarrasa (Paco), Lladrés (Juanito), Biel, Morillas (Zamora), Rodri, Carlos, Seve, Angulo (Cano), Pacheco (Fortu) Roberto i Juan Manuel.

C. F. Llucmajor: Marcor, Catalán, Roig, J. Luque, M. Luque, Monserrat, Tallón, Julià (Pirri), Silverio, Amengual

(Martorell i Alejandro).

Del partit en si, poca cosa podem dir, cosa normal a aquests principis de pretemporada que només se cerca conjuntar l'equip i un esquema que serveixi de garantia per a afrontar amb èxit la competició que s'acosta. Moltes cares noves a la U.E. Arenal, sobretot gent jove, cosa que, afegida al flamant fitxatge del porter Capellà, aquest extraordinari guardameta que ha jugat moltes temporades amb l'Atlètic Balears, i qualche altre element de nova saba, més els que la pasada temporada, poden i, deuen assegurar un bon futur d'èxits pel quadre que presideix en Rafel Heredia.

Pel que al C. F. Llucmajor, hem de dir que necessita urgentment un entrenador per a començar a fer feina i conjuntar elements dels que ja hi ha en plantilla més els nous reforços que sens dubte li cedirà el C. D. "España". Per ara, lo únic noticable és el fitxatge d'en Miras, jugador que va pertanyer a la plantilla "españolista" la temporada pasada, i allò que se refereix a la presidència que estarà encapçalada per aquesta persona extraordinària que és en Pau Julià.

Per a acabar, només vull afegir, i tornant al partit, que tots dos contendents reberen magnífics trofeus donats per l'Ajuntament de Llucmajor.

JOAN QUINTANA

Club Futbol Llucmajor

Pau Julia, nou president

Després de quasi deu anys que en Nicolau Paniza ha treballat de punta a punta de temporada, ara acaba de passar a tenir la responsabilitat de primer mandatari en Pau Julià, que fou dues temporades jugador d'es mateix club i es hotelier amb èxit a S'Arenal. Pau és home pacífic, simpàtic i seriós. A ell, li hem preguntat per a "S'Arenal de Mallorca".

—Pau, ¿Com has arribat a la presidència?

—Me demanaren col·laboració i aquíestic per aportar la meua ajuda en lo que pugui i que faci falta.

—¿Quins són els teus plans?

—Unificar criteris i que el club, directiva, jugadors i socis treballin units. Que tothom estigui content i fer una bona campanya.

—¿Com són les rela-

cions amb el primer equip "L'Espanya"?

—Molt bones. Millor que mai.

—President Pensau en l'ascens a Primera Prefrent?

—No promet res. Esper fer una bona temporada i, si se presenta l'ocasió, aprofitar per fer lo més convenient amb benefici des club llucmajorer.

—Plantilla de jugadors?

—Son nou, en Miras, Manresa, els dos de l'Espanya. Retorna en Toni Clar i posiblement fitxarem els germans Orfila (La Real). Segueixen en Marcos, Bujosa, Amengual, Roig, Luque I, Luque II, Martorell, Monserrat, Tallón, Manresa M, Febrer, Catalán, Silverio, Alejandro, Jaume. Son baixes Figueroa, Rueda, Barceló, germans Nadal i jo mateix com a jugador

—I de l'entrenador, què?

—S'encarregarà d'entrenar en Toni Barceló, algaidí. Barceló jugà, fa anys, amb una de les penyas llucmajoreres. Fou on començà ell a practicar el futbol. Esper que la cosa anirà bé.

—Vol dir qualche cosa en particular?

—Agraïr de bons de veures i per endavant la col·laboració de tots.

TOMEU SBERT

IV semimaraton popular Santa Cándida

Com cada any, l'Ajuntament de Llucmajor se disposa a organitzar un dels marathons que de cada any es converteixen en un dels més populars de l'illa. Ens referim al semimarathon Santa Cándida que en la seva VI edició ja pot assegurar-se èxits.

Quan encara manquen uns quants dies pel 8 d'agost —data senyalada per aquesta prova atlètica— segueixen a bon ritme les inscripcions de corredors i pot dir-se que la present edició superarà

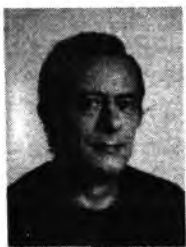

en nombre de participants

la de l'any passat. Fins i tot se calcula que al pas que anam poden prendre la sortida mig centenar d'atletes contant totes les categories. Hem pogut veure una petita mostra de la gran quantitat de trofeus i guardons que se disputaran i vertaderament, hem quedat gratament sorpresos. La cosa dona ganes de participar.

Per a inscripcions: Ajuntament de Llucmajor, Tel. 660050-54-58.

J. QUINTANA

MALVALOCA Grill - Parrilla
RESTAURANTE
MUSIC - BAR

(damunt de JOY 1)
Telèfon 26 05 32

ESPECIALITATS DE N'ANTONI HERNANDEZ

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

EXCLUSIVA DE LA
COOPERATIVA DE
FERRATERS (FERBA)

La ferreteria més gran
del poble.
15 anys d'experiència

Comercial Baurzá

MARIA ANTÒNIA SALVÀ, 20

Cantonada C. Salut
Tel. 260440
S'ARENAL

El planter

El dissabte dia deu del passat mes de juliol, dins el petit i acollidor recinte del Futbol Club Palma, Camp Antoniana, i davant una massiva assistència de públic, se va disputar el Primer Trofeu Interlluch en las categories d'Alevins, Infantils i Juvenils.

Va competir a les dues primeres categories el Club de la nostra localitat, el C.F. ARENALENSE, un club de futbol nascut fa poc temps a la nostra zona que ja ha aconseguit tres trofeus, i concretament aquest del passat més de juliol.

El torneig se va disputar en un sol partit entre l'equip organitzador, l'Interlluch i l'Arenalense.

A les quatre de l'horabaixa i sota un sol que cremava el cul a les llebres se va començar el partit entre els alevins, guanyant els nostres jugadors per un clar 1 a 3. En acabar la primera part, el marcador era contrari als nostres colors per 1 a 0, però a una maravillosa segona part els nostres alevins varen delitar al nombrós public donant la volta al marcador de manera rotunda. Per part de l'Arenalense s'alinearen: Navalon, Juanito, Rubio, Rueda, Javi, José, Escobar, Mariano, Soler, Toni i Jeronimo I. Als 13 minuts, Bernardo va substituir a Rueda. Van marcar: Toni (2)

Els grans triunfadors: F.C. ARENALENSE.

i Escobar (1)

A les 7 van jugar els infantils i la sort va canviar totalment ja que els nostros se vegeren superats per un equip formidable al qual creim que hi havia un parell de jugadors juvenils. El nostre equip va perdre de 4 a 2. No obstant això, el nostre davanter Toni va aconseguir el trofeu de màxim golejador del torneig. Pels infantils s'alinearen: Pedro, Molinero, Fermin, Manolo, Carmona, Riera I, Angel, Riera II, Juan, Juanito i Juan.

A la segona part, Agudo va substituir a Molinero i als 16 minuts Juanito a Manolo.

Van marcar Juan i Toni.

D'aquesta manera els nostros jugadors van dur el trofeu Alevi, així com el Trofeu "Pichichi" al màxim golejador que fou Toni amb tres gols empatant amb un altre jugador dels contraris a qui va guanyar per llançaments des del punt fatídic. En Pedro, el nostre porter va tenir una actuació brillant aturant dos penals. Enhorabona idò als jugadors d'aquest magnífic Club que sense tenir res se presenta a un torneig de Ciutat i de tres títols possibles en duu 2

a les nostres terres.

RESULTAT DEL TROFEO INTERLLUCH

ALEVINS

Interlluch, 1 - Arenalense, 3. 1er. Arenalense. 2on. Interlluch.

JUVENILS

Bar Porta, 6 - Interlluch, 0. 1er. Bar Porta. 2on. Interlluch.

INFANTILS

Interlluch, 4 - Arenalense, 2. 1er. Interlluch. 2on. Arenalense.

El fundador, promotor i entrenador, Pepe.

Vocabulari esportiu

FUTBOL

Afició: Afecció	Línea de fondo: Línia de fons
Aficionado: Afeccionat, aficionat	Línea de meta: Línia de meta
Alineación: Alineació	Manos: Mans
Área de meta: Àrea de meta	Marcador: Marcadore
Área de penalti: Àrea de penal	Marcas: Marcatge
Bache: Clot, sot	Masajista: Massatgista
Banderin: Banderola	Match: Matx
Banquillo: Banqueta	Octavos de final: Vuitens de final
Cabezazo: Cop de cap	Palco presidencial: Llotja presidencial
Camiseta: Camiseta	Pantalón: Pantalón
Campeón: Campió	Pasar: Passar
Campeonato: Campionat	Pase: Passada
Centro: Centre	Pase adelantado: Passada avançada
Centrocampista: Centrecampista	Pase corto: Passada curta
Césped: Gespa	Pase largo: Passada llarga
Codazo: Cop de colze	Patada: Patada de peu
Colista: Cua	Pelota: Pilota
Córner: Córner	Penalty: Penal
Cuartos de final: Quarts de final	Pito: Xiulet
Chándal: Xàndal	Porteria: Porteria
Charco: Bassal, toll	Postes: Pals
Chut: Xut	Prórroga: Prórroga
Defensa: Defensa	Punto de penalti: Punt de penal
Delantera: Davantera	Puñetazo: Cop de puny
Delantero: Davanter	Raya: Ratlla
Delantero centro: Davanter centre	Rebote: Rebot
Disparo: Dispar, tir, xut	Rechace: Rebuig
Empate: Empat	Red: Xarxa
Encuentro: Encontre	Regatear: Driblar
Extremo: Extrem	Saque de banda: Servei de banda
Falta: Falta	Saque de esquina: Servei de córner
Fosso: Fossat	Saque de puerta: Servei de porta
Fuera: Fora	Tabla de clasificación: Taula de classificació
Fuera de banda: Fora de banda, out	Tarjeta amarilla/roja: Targeta groga/verm
Fuera de juego: Orsai, fora de joc	Terrero embarrado: Terreny enfangat
Grada: Grada	Terrero encharcado: Terreny embassat, entollat
Graderia: Graderia	Tiro libre: Tir lliure
Golear: Golejar	Travesaño: Travesser
Goleador: Golejador	Valla: Tanca
Golpe franco: Cop franc	Ventaja: Avantatge
Interior: Interior	Vestuario: Vestidors
Juez de línea: Linier, jutge de línia	Zancadilla: Traveta
Lanzamiento: Llançament	
Liga: Lliga	
Liguilla: Lligueta	
Línea de banda: Línia de banda	

Tiro con arco: Tir amb arc
Tiro de pichón: Tir al colom

BASQUETBOL O BASQUET

Aro: Cèrcol
Botar: Botar, botre
Cesta: Cistella
Encestar: Encistellar
Encesto: Encistellada, bàsquet
Paso: Passa, passes (quan es compten)
Pas, passos (p, ex, un pas en fals)
Personal: Personal
Pivote: Pivot
Tablero: Tauler

CICLISME I MOTOCICLISME

Ciclismo por carretera: Ciclisme per carretera
Ciclismo en pista: Ciclisme en pista
Ciclismo tras moto: Ciclisme darrera moto
Carrera contra reloj: Corsa contra-rellotge
Carrera con salida en línea: Corsa amb sortida en línia
Carrera por etapas: Corsa per etapes
Ciclocross: Ciclocross
Circuit: Circuit
Motocross: Motocross
Trial: Trial

GIMNÁSTICA

Anillas: Anelles
Barra fija: Barra fixa
Barras asimétricas: Barres asimètriques
Barras paralelas: Barres paral·leles
Salto de caballo: Salt sobre cavall
Salto de potro: Salt sobre poltre

(* Cal recordar que l'accent tònic del mot futbol recau damunt la o i no damunt la u.)
Moltes de les paraules que apareixen en aquest apartat dedicat al futbol poden ser aplicades als altres esports de pilota.

ATLETISME

Carrera de fondo: Corsa de fons
Carrera de medio fondo: Corsa de mig fons
Carrera de obstáculos: Corsa d'obstacles
Carrera de relevos: Corsa de relleus
Carrera de vallas: Corsa de tanques
Carrera lisa de velocidad: Corsa lisa de velocitat
Lanzamiento de disco: Llançament de disc
Lanzamiento de jabalina: Llançament de javalina
Lanzamiento de martillo: Llançament de martell
Lanzamiento de peso: Llançament de pes
Maratón: Marató
Marcha: Marxa
Salto de altura: Salt d'alçada
Salto de longitud: Salt de llargada
Salto de pértiga: Salt amb perxa
Triple salto: Triple salt
Zona de calentamiento: Zona d'escalfament

BOXA

Abandono: Abandó
Asalto: Represa
Boxeador: Boxador o boxejador
Cuerdas: Cordes
Descalificación: Desqualificació

NATACIÓ

Braza: Braça
Crol: Crol
Espalda: Esquena
Gorro: Casquet
Mariposa: Papallona
Trampolín: Trampolí
Palanca: Palanca

TENNIS

Dobles: Dobles
Drive: Drive
Juego: Joc
Lob: Lob
Passing-shot: Passing-shot
Individuales: Individuals
Pista de cemento: Pista de ciment
Pista de hierba: Pista d'herba
Pista de tierra batida: Pista de terra batuda
Raqueta: Raqueta
Red: Xarxa
Revés: Revés
Sacar: Sacar

Els trofeus de I Tornei Interlluch, dels qual 2 vingueren a S'Arenal.

10 PER 100 DE DESCOMpte A LA PRESENTACIO D'AQUEST ANUNCI.

SALUD

CLUB NAUTICO

DISCOS STOP

CL. MIRAMAR

CL. REPUBLICANOS

CL. MARCH

CL. BONAER 4 SANDIEGO

Mantén el cos en forma

La practica regular del sexe, el millor tonic vital

Per a mantenir-se sa i en forma, res millor que la pràctica regular del sexe, afirma el doctor Marsden Wagner, de la Organització Mundial de la Salut, a unes declaracions al setmanari de l'Alemanya Occidental "Quick".

La sexualitat és un tònic vital infinitament superior al "jogling" i a qualsevol dieta, assegura el metge, comentant els resultats d'una recent enquesta que retifica aquesta teoria.

Per altre part el general brasiler retirat Carles d'Andrade Serpa va afirmar que les fundacions norteamericanes "Ford" i "Rockefeller" tenen un pla per a esterilitzar fins a fins a 1990 a través de 700 clíniques a 15 milions de dones brasileres.

El general de Andrade Serpa, va formular aquestes declaracions durant la celebració d'una conferència damunt el tema "propostes per a una política econòmica alternativa" a Sao Paulo.

Església de Cala Blava-Bellavista

Una volta per aquestes urbanitzacions arenaleres i una xerrada amb els qui les habiten és sempre interessant i constructiva.

L'Ajuntament de Llucmajor va fer sembrar aquest hivern passat arbres a les falles. Avui, amb aquest estiu xafagós i la sequera, molts d'aquests arbres han mort. N'hi ha però que van ben bons. Són els que han tengut veinats intel·ligents i sensibles que a l'hora de regar el seu jardí particular ha deixat la mànega de l'aigua un parell de minuts a la garangola de l'arbre.

Per què els veinats no ens acostumam a mirar els arbres, les voravies, tot el que és de tothom com si fos nostre? Tots hi sortirem guanyant i els nostres pobles serien molt més bells.

Els veinats de Bellavista no tenen la sort de poder regar els arbres públics de la seva urbanització perquè no n'hi ha. No hi ha arbres públics ni hi ha aigua canalitzada. De fet

la urbanització no està acabada i els qui hi habiten estan mancats de moltes comoditats.

La gent de Bellavista s'ha d'organitzar en ASSOCIACIÓ DE VEINATS si vol resoldre els seus problemes.

Bellavista, dotada de vials, i zones verdes suficients, pot ésser una zona residencial de primera categoria, igual que ho és Cala Blava, si és dotada de les infraestructures i els serveis necessaris.

Les aigües a través de canonades seran molt més barates i més abundants que les d'ara, transportades en camions. Posar un telèfon pot ser al mateix preu de zona urbana si els veinats fan pinya i en demanen 70 d'una vegada. L'Ajuntament no podrà donar més permisos per a construir apartaments si se fa una nova normativa a Bellavista que no permeti la seva construcció.

El poder avui, està en mans del poble. Cada u de nosaltres té una petita par-

cella de poder i tots plegats el tenim tot. Això a nivell d'Associació de Veïnats i també a nivell d'ajuntament.

Si l'ajuntament no fa el màxim en bé del poble que l'ha elegit, a les eleccions que s'acosten, els elegits seran uns altres. Això, hi ha molta gent que encara no ho ha paït i és ben hora que ho fagi.

En Manuel Pando, director del Panoràmica de Bellavista, anava l'altre dia d'un cap a l'altre cotxe an-

posseït. "Tothom està malalt", me va aclarir. "Qui és que està malalt?", li vaig demanar. "En tenc 4 de baixa del personal", digué. "Es que ja no hi ha gent a l'Oficina de l'Atur?" li vaig demanar.

Davant l'Hotel Panoràmica hi ha quasi sempre un camió que descarrega aigua. Segur que la factura d'aigua puja molt cada temporada.

MATEU JOAN I FLORIT

Notícies locals

Aquest passat mes de juliol ha estat nomenat pel Bisbe de Mallorca, rector de la parròquia de S'Arenal, Miquel Ambrós i Albertí, col·laborador habitual d'aquesta revista i bon amic nostre, que des de mitjan 1980 exercia com a vicari a la mateixa parròquia. La nostra enhorabona.

crims i robatoris. En una paraula, s'ocupen de totes aquelles activitats antisocials o delictives que dissortadament patim.

També podem veure els nostres guàrdies al Camp de Futbol, quan hi ha bons partits. També, tan el registre de turistes, escopetes de caçadors, etc. La nostra benvinguda als nous guardis civils, i que s'ho passin bé entre nosaltres.

NOTÍCIES DE LA PARROQUIA

El dia 12 del mes de juliol hi hagué una reunió interessant al convent de les monges de la caritat, convocada pel Vicari episcopal de la zona, Miquel Orell, i el rector de la parròquia, Miquel Ambrós.

Hi assistiren una vintena d'arenalers. Es tractava de tenir un canvi d'impressions per tal de posar en moviment una tasca a favor del poble de S'Arenal des d'un punt de vista cristià. Heus ací els temes que foren discutits: catequesi d'infants i adolescents, problemes de joventut, cursets prematrimonials, acció social, assistència dels malalts, celebracions i festes d'Església i economia de la parròquia.

De moment no es van prendre acords, ja que està prevista una altra reunió dins el mes de setembre per tal de programar el curs vinent. Simplement es va considerar que era necessari començar a treballar ja des d'ara en els següents temes: nova estructuració del Club parroquial "Tots junts" a fi de donar acollida i orientació als joves de S'Arenal, pastoral prematrimonial, a la qual varen oferir la seva col·laboració En Damià Tomàs i la seva dona, i economia de la parròquia, tema urgent aquest, ja que es deuen uns doblers a la diòcesi (tres milions i mig) per mor de la construcció de la nova església, consagrada ara fa un any.

MATEU JOAN FLORIT

cotxeres i altres dependències necessàries a les modernes casernes d'avui.

Aquest estiu, el lloc de la nostra guàrdia Civil disposa de 18 guàrdies, els quals s'encarreguen de vigilar la costa des del Torrent dels Jueus al Cap Blanc, i el tràfic rural i aclarir

HOTEL BAHIA DE PALMA

Perruqueria per homes i per dones
Servei de restaurant

Sala de jocs
AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA

MUNDI FAUNA

Medicaments per a bestioles
Servei de manescals cada dia de 7 a 9
Exercit espanyol, 23
Devora es Pont